

Usposabljanje vzdrževalcev in voznikov vozil 4 × 4 Perun

PREDSTAVLJAMO

AKTUALNO

Pomoč slovenskih reševalnih
psov ob potresu v Turčiji

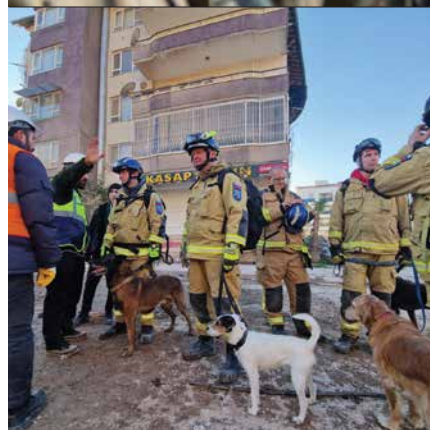
Marko Pišlar

DOMOLJUBJE KOT ČUSTVO IN VREDNOTA

V današnjem svetu se zdijo vrednote, kot so domoljubje, tovarištvo, pripadnost in skrb za sočloveka, pogosto zastarele ter nepotrebne. Domoljubje je čustvo in posebna vrednota, s katerim se kažeta naša ljubezen in pripadnost domovini. Še posebej pomembno mesto ima med pripadniki Slovenske vojske.

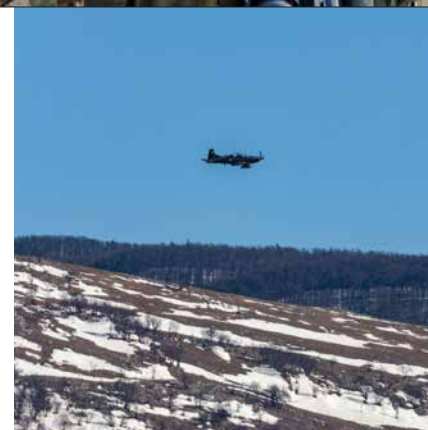
Da je med mladimi še vedno veliko tistih, ki jim je mar za domoljubje, dokazujejo z množično udeležbo na vsakoletnih vojaških taborih, ki jih med zimskimi in poletnimi počitnicami organizirata Ministrstvo za obrambo in Slovenska vojska. Vojaški tabori dijakom poleg priložnosti za seznanjanje z vrednotami, ki so temelj Slovenske vojske, omogočajo tudi aktivno preživljanje prostega časa v naravi, izboljšanje telesne pripravljenosti, spoznavanje osnovnih veščin preživetja v naravi pozimi in poleti ter sklepanje novih prijateljstev.

Dragi udeleženke in udeleženci letošnjega zimskega tabora, pred vami je brezplačen izvod Revije Slovenska vojska, v katerem boste lahko prebrali tudi reportažo, v kateri so podrobneje predstavljeni vaši spomini, izkušnje ter slikovni utrinjki ob spoznavanju vojaškega življenja v Slovenski vojski. Ker smo prepričani, da bodo vojaške teme ter vsebine o obrambi ter zaščiti in reševanju zanimale tudi vas, vam bomo brezplačen mesečni izvod revije pošiljali po pošti na vaše naslove naslednjih dvanajst mesecev. Če bi radi prejeli revijo še naprej, pa nas o tem obvestite po elektronski pošti.

4
POMOČ SLOVENSKIH
REŠEVALNIH PSOV OB
POTRESU V TURČIJI

V Turčiji 11-članska ekipa
začasne sestave Civilne
zaščite

10
NA VAJI NAVIDEZNI ŠČIT
PREIGRAVALI SCENARIJE
OB ELEKTRONSKIH MOTNJAH

V Sloveniji mednarodna
vaja elektronskega
bojevanja

32
REZERVISTE
URILI V URBANEM
BOJEVANJU

Pogodbeni rezervisti
končali letošnje prvo
šestdnevno usposabljanje

8
ODLIČNO
OBRAMBNO-VOJAŠKO
SODELOVANJE

V Sloveniji avstrijska
obrambna ministrica
Klaudia Tanner

16
SKRBIJO ZA CELOVITO
USPOSABLJANJE PRED
NAPOTITVIJO NA MISIJE

Pogovor s Samom
Selimovićem

38
TRI DESETLETJA
MORNARICE
SLOVENSKE VOJSKE

V koprskem gledališču slovesno
ob obletnici rodu pomorstvo
in mornariške enote

9
PREDSTAVILI RAZVOJ
IN POSODOBITEV
OPREME

Slovensko vojsko obiskal
predsedujoči Vojaškemu odboru
Nata admiral Rob Bauer

22
USPOSABLJANJE
VZDRŽEVALCEV IN VOZNIKOV
VOZIL 4 × 4 PERUN

Kolesna oklepna vozila
4 × 4 Perun marca predana
enotam Slovenske vojske

FOTO URSZR

POMOČ SLOVENSKIH REŠEVALNIH PSOV OB POTRESU V TURČIJI

BESEDILO Marko Pišlar
FOTO URSZR

Južno Turčijo in Sirijo je 6. februarja pozno ponoči prizadel silovit potres z magnitudo 7,8 po Richtermani lestvici. Katastrofalni potres je terjal več kot 46.000 žrtev in prizadel več milijonov ljudi v Turčiji ter Siriji. Na zaprosilo za mednarodno pomoč čez mehanizem Unije na področju civilne zaščite so se odzvale številne države, med njimi tudi Slovenija. V enem dnevu jim je uspelo organizirati ekipo Civilne zaščite iz vodnikov reševalnih psov, ki so v bitki s časom na območju turškega mesta Antakya pod ruševinami iskali preživele prebivalce. Slovenska reševalna ekipa, ki je štela 11 pripadnikov Civilne zaščite, je delo opravljala tri dni in se z vladnim letalom Falcon v dveh skupinah vrnila v domovino v soboto, 11. februarja. Po koncu akcije so člani slovenske reševalne ekipe povedali, da so razmere še bolj katastrofalne od pričakovanih, da je bilo iskanje pogrešanih izjemno zahtevno, nevarno in stresno, saj so se tla zaradi številnih poznejših popotresnih sunkov še vedno tresla, prav tako ni bilo delujoče infrastrukture.

FOTO STA

FOTO URSZR

SLOVENSKA ENOTA MED PRVIMI OPERATIVNO DELOVALA NA TERENU
Slovenska ekipa začasne sestave Civilne zaščite z reševalnimi psi se je v torek, 14. februarja, še enkrat zbrala v prostorih Izobraževalnega centra za zaščito in reševanje na Igu pri Ljubljani. Člani so se pred predstavitvijo svojega dela za predstavnike slovenskih medijev pogovorili s pripadniki Civilne zaščite za psihološko pomoč. Vršilec dolžnosti generalnega direktorja Uprave RS za zaščito in reševanje Leon Behin je poudaril, da je Slovenija takoj, ko so se porušile stavbe v Turčiji in Siriji, začela pripravljati enote Civilne zaščite in materialno pomoč. V torek, 7. februarja, je na pot proti Turčiji krenila enota pripadnikov Civilne zaščite z reševalnimi psi, v kateri so bili pet vodnikov reševalnih psov Zveze vodnikov reševalnih psov Slovenije in dva vodnika Kinološke zveze Slovenije, trije pogodbeni pripadniki Civilne zaščite in uslužbenec Uprave RS za zaščito in reševanje. »Enota je na kraj dogodka prispela v manj kot 24 urah in je bila ena izmed prvih enot, ki so začele operativno delati na terenu,« je povedal Behin. Pripadniki enote so intenzivno delali več kot tri dni, potem pa so se zaradi številnih poškodb psov, izčrpanosti in zaostrenih varnostnih razmer odločili, da skupaj z drugimi ekipami zapustijo Turčijo. Z vladnim letalom Falcon so se v dveh skupinah varno pripeljali na

- ✚ Iz državnega logističnega centra v Rojah je v Turčijo odpeljal tudi konvoj z materialno pomočjo.
- ✚ Slovenski vodniki z reševalnimi psi so v ruševinah iskali ponesrečene.

brniško letališče. Behin je povedal, da so na upravi veseli in ponosni, da so lahko pomagali prizadetim prebivalcem Turčije. Zahvalil se je ekipi prostovoljcev Civilne zaščite za predano delo z reševalnimi psi. Ob koncu je dejal, da se delo reševalcev ne začne in konča na terenu, temveč se nadaljuje tudi po vrnitvi v domovino. Glede na videne razmere in reševanje v tako ekstremnih razmerah se tudi pri reševalcih pojavljajo različne travmatične posledice. Zato so v reševalno enoto v Turčiji vključili dva psihološka zaupnika, ki sta vsak dan spremljala delovanje enote. Tako je bilo omogočeno izvajanje razbremenilnih pogovorov, saj so reševalci pri svojem delu doživeli hud fizični napor. Srečali so se z najhujšo osebno stisko ljudi, ki so ostali brez vsega, medtem ko so nemočno iskali svojce pod ruševinami, prav tako so na lastne oči videli nenavadne prizore trupel mrtvih oseb, ki so ležala na ruševinah, pločnikih in cestah.

PRIZADEVALI SI BODO ZGRADITI POLIGON ZA URJENJE REŠEVALNIH PSOV V SLOVENIJI

Državni sekretar na Ministrstvu za obrambo Rudi Medved je najprej poudaril, da je sodelovanje na vsaki taki intervenciji priložnost za nove izkušnje, ki jih bodo uporabili pri nadaljnji krepitvi sistema zaščite in reševanja. Medved je poudaril, da bodo ekipo vodnikov reševalnih psov v prihodnosti usmerjali k temu, da po vzoru že nekaterih drugih enot Civilne zaščite sestavi in certificira ekipo tudi v evropskem sistemu in postane še robustnejša ter samozadostna. Tako bo pripravljena delovati kjer koli po svetu. Ob tem je omenil, da je njihova naloga na ministrstvu poskrbeti, da bodo lahko urjenja vodnikov reševalnih psov za iskanje

ponesrečencev pod ruševinami izvajali doma in jim ne bo treba na poligone v tujino. »Naša zaveza je, da takoj začnemo aktivnosti,« je razložil Medved in obljubil, da se bodo z vodstvom Uprave RS za zaščito in reševanje ter Ministrstva za obrambo potrudili, da v Sloveniji zgradijo ustrezen poligon. Tako jim ne bo treba hoditi na draga urjenja v tujino. Zahvalil se je reševalcem za solidarnost, pogum in veliko srce ter znanje, zaradi katerih je glas Slovenije obšel ves svet.

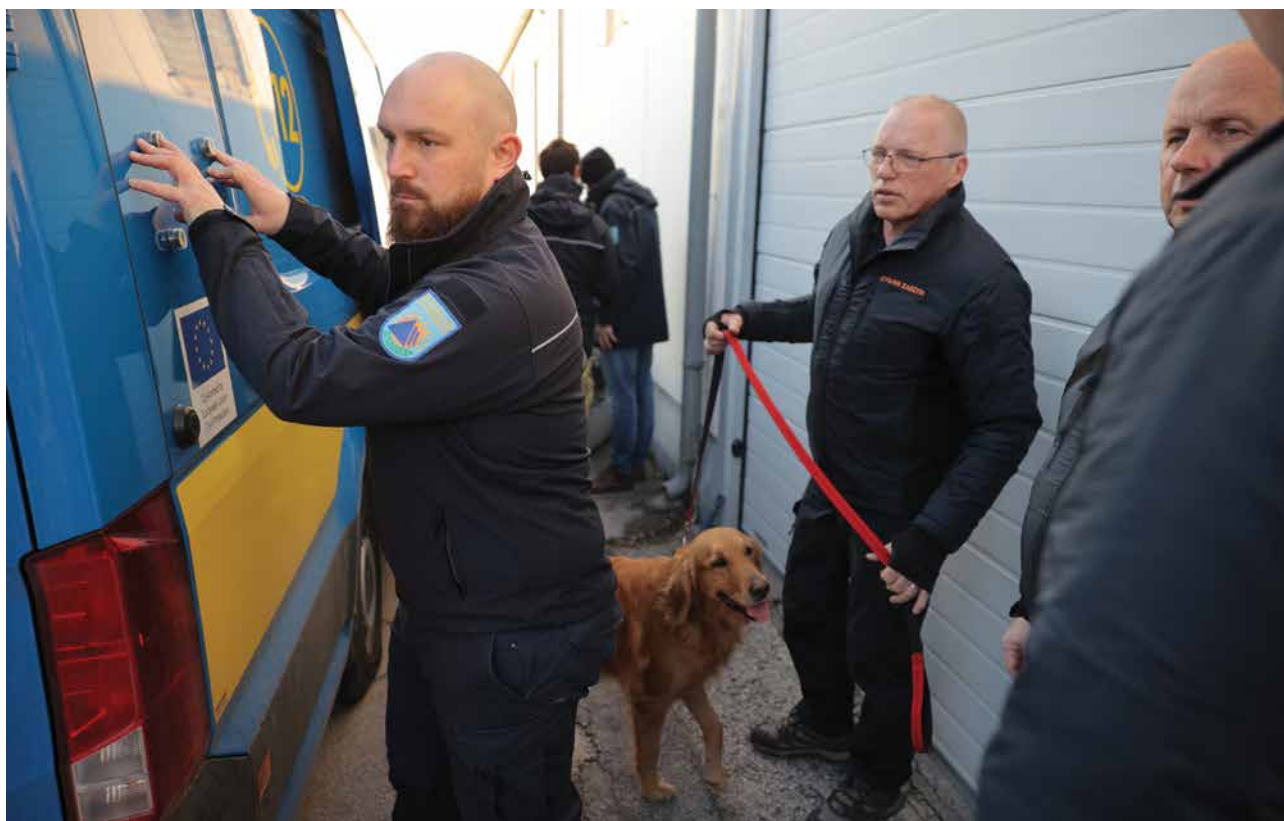
DOŽIVELI, KAR ČLOVEK NI MOGEL NITI SANJATI NITI PRIČAKOVATI

Vodnik reševalnega psa Matjaž Bolka je v svoji predstavitvi izpostavil, da je bilo njihovo delo in sodelovanje v Turčiji na vrhunski ravni, čeprav so amaterji. »V nobenem trenutku ni bilo različnih mnenj, vedno smo bili enotni in računali

**Začasni sestav Civilne zaščite
s psi je bil takoj pripravljen
na odhod v Turčijo.** ✓

smo drug na drugega,« je še dodal Bolka in se zahvalil za podporo Upravi RS za zaščito in reševanje, ki je poskrbela za njihovo varno vrnitev v domovino. Razložil je, da so pridobljeni izkušnje in znanje motivacija za naprej, ter se ob koncu zahvalil družinam za zaupanje in podporo. Vodnik reševalnega psa Roman Starman je z nekaj kolegi reševalci leta 2009 sodeloval pri iskanju ob potresu na otoku Sumatra. »25 let življenja smo že posvetili delu z reševalnimi psi. Ko pa smo začeli to intervencijo, takega stanja nismo mogli niti sanjati niti pričakovati,« je razložil dolgoletni vodnik reševalnega psa. Poudaril je še, da so v Turčiji pridobili neprecenljive izkušnje v povezavi s tem, kako v prihodnosti prilagoditi usposabljanja na poligonih v tujini, ki so varni in na katerih ni nevarnih predmetov, kot je steklo in podobno. Izpostavil je zlasti dobro pripravljenost reševalnih psov, ki so brez večjih težav nenehno izvajali svoje naloge. Tudi Robert Anžič, vodnik reševalnega psa in eden izmed dveh zaupnikov v slovenski ekipi Civilne zaščite, je razmere na območju delovanja opisal kot zelo stresne, saj niso vedeli, kaj jih čaka. Ko so se pripeljali v porušeno mesto Antakyo, je bil šok še večji, saj mesta v bistvu ni bilo več. »Vse je bilo kaotično. Takoj, ko smo postavili tabor, smo začeli delati,« je razložil Anžič in dodal, da so bili reševalci izpostavljeni nenehnemu stresu zaradi velikega števila mrtvih oseb in neprijetnih vonjav. »Pod ruševinami so bili zakopani ljudje, ki bi jih radi rešili, vendar so bili pregloboko, zato je bilo to preprosto nemogoče,« je razložil izkušeni reševalec. Doživljali pa so tudi stres domačinov: »Dogajalo se je, da je bila nekje zasuta neka družina. Mi smo takrat recimo reševali ljudi izpod sosednje porušene stavbe in svojci zasute družine, ki je nismo mogli istočasno reševati, so nas vleкли k sebi, da bi jim pomagali. Razmere so bile izjemno naporne.« Ob koncu je še povedal, da je bilo zanje veliko olajšanje, ko so izvedeli, da imajo zagotovljen prevoz v domovino z letalom Falcon. Transport je bil težaven že, ko so se odpravljali tja, kaj šele nazaj, saj so ljudje množično bežali iz države.

FOTO STA

OBRAMBNI MINISTRI NATA O ZAVEZNIŠKI DRŽI IN OBRAMBNIH IZDATKIH

BESEDILO SSK, FOTO Nato

Minister za obrambo Republike Slovenije Marjan Šarec se je 14. in 15. februarja v Bruslju udeležil dvodnevnega zasedanja Natovih obrambnih ministrov. V ospredju razprav so bile vojna v Ukrajini, krepitev zavezniške odvračalne in obrambne države ter nadgradnja zaveze o obrambnih izdatkih, ki naj bi bila sprejeta na julijemskem vrhu zavezništva v Vilni. Še pred začetkom zasedanja je potekalo krajše srečanje obrambnih ministrov zavezniških držav, ki sodelujejo v Natovi misiji Okrepljena prednja prisotnost (eFP) v Latviji.

Ministri so zasedanje začeli s temo Natove podpore Ukrajini, pri čemer so sodelovali ukrajinski obrambni minister, obrambna ministra Finske in Švedske ter visoki predstavniki Evropske unije za zunanje zadeve in varnostno politiko. Že pred tem je potekalo srečanje kontaktne skupine za obrambo Ukrajine, na katerem so razpravljali o trenutni vojaški situaciji v državi in uskladitvi pomoči na podlagi potreb ukrajinskih oboroženih sil. »Slovenija bo Ukrajini, dokler bo to treba, zagotavljala humanitarno, materialno, finančno in vojaško pomoč. Ohranjati moramo enotnost in Ukrajino še naprej podpirati,« je na srečanju poudaril minister Marjan Šarec. Drugi dan zasedanja so ministri namenili razpravi o nadaljnji krepitevi zavezniške odvračalne in obrambne države, delitvi bremen ter nadgradnji zaveze o obrambnih izdatkih. Med osrednjimi temami zasedanja sta bila uvedba odločitev z vrha Nata v Madridu ter napredek v prilagoditvi odvračanja in obrambe. »Potrdili smo nove politične smernice za obrambno načrtovanje. Zaostreno varnostno okolje nas usmerja v vzpostavitev kredibilnih zmogljivosti, njihovo posodobitev in izboljševanje pripravljenosti. Temu bomo s krepitevijo in pospešitvijo vlaganj v prednostne cilje zmogljivosti posebno pozornost namenili tudi v nacionalnem okviru,« je bil po koncu zasedanja jasn slovenski obrambni minister. Ministri so predstavili prva stališča glede pričakovane nadgradnje zaveze o obrambnih

izdatkih, ki bi jo voditelji lahko sprejeli že na julijemskem vrhu Nata v Vilni. »Zavedamo se, da bo treba okrepiti prizadevanja za dolgoročno večanje obrambnih izdatkov. Ob tem mora biti naš trud realističen, vzdržen in kredibilen,« je še poudaril Šarec.

Pomemben del zasedanja je predstavljala razprava o kritičnih pomanjkljivostih pomembnega bojnega streliva in tudi širših vidikih krepitev obrambnoindustrijskih zmogljivosti. Vse več zaveznici je pozvanih k oblikovanju industrijske zaveze in posodobitvi nacionalnih obrambnoindustrijskih strategij. »Zavedati se moramo vse večjega pomena krepitev naše obrambne industrije ter povečanja nacionalne in skupne odporosti,« je izpostavil minister Šarec ter ob tem spomnil, da je tudi v novem predlogu Resolucije o splošnem dolgoročnem programu razvoja in opremljanja Slovenske vojske do leta 2040 za naložbe vsako leto predvidenih 20 odstotkov sredstev obrambnega proračuna. Ministri so nato potrdili prvi paket za razvoj zmogljivosti za Bosno in Hercegovino ter okrepljena paketa za Gruzijo in Moldavijo. »Pomembno je, da partnerjem pomagamo pri nadaljnjem razvoju njihovih obrambnih zmogljivosti in jim pomagamo ublažiti morebitne posledice vojne v Ukrajini,« je poudaril minister Šarec. Dopolnil je še, da je Slovenija vesela prvega paketa za Bosno in Hercegovino, saj sta varnost in stabilnost držav Zahodnega Balkana v našem strateškem interesu.

ODLIČNO OBRAMBNO-VOJAŠKO SODELOVANJE

BESEDILO SSK, FOTO Bruno Toič

Na povabilo ministra za obrambo Republike Slovenije Marjana Šarca je bila v ponedeljek, 13. februarja, na enodnevem uradnem obisku v Sloveniji zvezna ministrica za obrambo Republike Avstrije Klaudia Tanner. Ministra sta se zavzela za nadaljnje dobro sodelovanje med državama na obrambnem in vojaškem področju ter pri obvladovanju tveganj za naravne in druge nesreče. Ob tej priložnosti se je gostitelj znova zahvalil Avstriji za podporo pri spoprijemanju z največjim požarom v zgodovini Slovenije julija lani.

Namen obiska avstrijske delegacije je bila utrditev sodelovanja med državama, ki že več let uspešno poteka na različnih področjih. Vojaško sodelovanje med državama je intenzivno predvsem v okviru usposabljanj in izobraževanj ter vojaških vaj. Letos se bo to sodelovanje okrepilo, saj je načrt dvostranskega sodelovanja za leto 2023 zaradi spreminjajočega se varnostnega okolja še ambicioznejši. Možnosti za poglobitev partnerstva so na področjih nadzora in kontrole zračnega prostora ter gorskega bojevanja v sodelovanju z avstrijsko pobudo za gorsko usposabljanje (angl. Mountain Training Initiative – MTI) ter specializiranimi enotami in centri avstrijske vojske. Slovenija se tudi zavzema za razvoj sodelovanja na področjih vojaške dediščine, zoperstavljanja hibridnim grožnjam ter delovanja fizikalno-kemijskih laboratorijev v okviru projektov Evropskega mirovnega instrumenta.

Obrambna ministra sta govorila o sodelovanju obeh držav v okviru Evropske unije ter posebno pozornost namenila aktualnim varnostnim razmeram v regiji Zahodnega Balkana. Kot je opozoril minister Šarec, je razumljivo, da je trenutno vsa pozornost usmerjena v Ukrajino, hkrati pa je pomembno, da ne pozabimo na Zahodni Balkan, ki se spoprijema z več izzivi. Stabilnost te regije je za obe državi zelo pomembna. Slovenija ostaja zavezana pomoči in podpori državam te regije v procesu

evro-atlantske perspektive, sodelovanje v operacijah in na misijah pa je pomemben del prispevanja k varnosti in prizadevanjem za stabilizacijo v regiji. Kot je povedal slovenski gostitelj, Slovenija zato povečuje operacijo Evropske unije Althea v Bosni in Hercegovini in Natovi operaciji Kfor ter si prizadeva za še tesnejše in učinkovitejše sodelovanje z državami Zahodnega Balkana pri reševanju skupnih varnostnih izzivov v okviru različnih regionalnih pobud. Slovenija in Avstrija tesno sodelujeta tudi v okviru Pobude za obrambno sodelovanje držav Srednje Evrope (angl. Central European Defence Cooperation – CEDC), ki ji je v zadnjem letu uspešno predsedovala Avstrija. Ministra sta se strinjala, da mora sodelovanje v različnih regionalnih pobudah zagotavljati dodatne prednosti. Slovenija zato odobrava avstrijski predlog projekta v okviru CEDC za ustanovitev Zahodno-balkanske obrambne akademije, ki bi bila financirana iz Evropskega mirovnega instrumenta in bi zagotavljala izobraževanje, ki bi temeljilo na evropskih vrednotah ter ciljih.

Delegaciji sta govorili tudi o obrambnih reformah, pri čemer sta se ministra strinjala, da nas je dogajanje v Ukrajini spodbudilo k razmisleku o varnosti in naložbah v obrambo. Minister Šarec je ob tem povedal, da zaradi izrazito spremenjenega mednarodnega varnostnega okolja v Sloveniji pripravljamo novo obrambno strategijo, posodabljammo dokumente obrambnega načrtovanja in vojaškega opremljanja ter povečujemo obrambne izdatke.

Zadnji del pogovorov sta sogovornika namenila razmeram v Ukrajini. Slovenija vojaško agresijo v Ukrajini odločno obsodja ter podpira neodvisnost, suverenost in ozemeljsko celovitost Ukrajine znotraj njenih mednarodno priznanih meja ter pravico do samoobrambe. Slovenski minister je avstrijsko kolegico seznanil s slovensko humanitarno in materialno pomočjo Ukrajini ter pomočjo pri zdravljenju ranjenih ukrajinskih vojakov, kar poteka od lanskega decembra. Slovenska vlada je še pred kratkim odločila, da bo Slovenija v tesnem sodelovanju s partnersko državo Nemčijo sodelovala v misiji Evropske unije za vojaško pomoč v podporo Ukrajini (EUMAM).

PREDSTAVILI RAZVOJ IN POSODOBITEV OPREME

V Sloveniji je bil 20. in 21. februarja na obisku admiral Rob Bauer, predsednik Vojaškega odbora Nata, ki predstavlja najvišji organ te organizacije. Gostil ga je načelnik Generalštaba Slovenske vojske generalmajor Robert Glavaš, s katerim sta govorila o varnostnih razmerah, s poudarkom na Zahodnem Balkanu, o razvoju Slovenske vojske in prispevku Republike Slovenije h kolektivni varnosti. Admiral Bauer se je srečal tudi z ministrom za obrambo Marjanom Šarcem, predsednikom Vlade Republike Slovenije dr. Robertom Golobom, predsednico Republike Slovenije dr. Natašo Pirc Musar ter predstavniki Ministrstva za zunanje zadeve. V okviru obiska si je gost z delegacijo na Osrednjem vadišču Slovenske vojske ogledal mednarodno vojaško vajo Lipicanec.

Predsednika Vojaškega odbora Nata admirala Roba Bauerja je vojaški vrh Slovenske vojske z vojaškimi častmi sprejel na Ministrstvu za obrambo. Načelnik Generalštaba Slovenske vojske generalmajor Robert Glavaš je po skupnih pogovorih poudaril, da je ob obisku admirala počaščen in da sta imela konstruktivne pogovore. V njih sta izmenjala poglede na aktualne teme, s posebnim poudarkom na varnostnih razmerah na Zahodnem Balkanu in vzhodnemu delu Nata. Govorila sta o različnih izzivih in priložnostih, s katerimi članice zavezništva prispevajo k skupni varnosti, pri čemer sta nujna razvoj in posodobitev vojsk držav članic. »Admiralu sem predstavil načrte posodobitve opreme Slovenske vojske, načrtovane raziskave in razvoj inovacij v ta namen ter druge ukrepe, s katerimi lahko Slovenska vojska še učinkoviteje prispeva k ohranjanju mednarodne varnosti,« je izpostavil generalmajor Glavaš. Poudaril je, da je Slovenska vojska aktivna članica na področju kolektivne varnosti ter da njeni pripadniki podpirajo Natova prizadevanja za ohranjanje varnosti v zavezništvu in zunaj meja. »Naredili bomo vse, kar je v naši moči, da

BESEDILO Jerneja Grmadnik
FOTO Bruno Toič

skupaj z državami članicami Nata ohranimo skupno in varno sobivanje v zavezništvu,« je izjavo za medije sklenil generalmajor Glavaš.

Admiral Rob Bauer je bil navdušen ob obisku Ljubljane in je potrdil, da je Slovenija visoko cenjena članica Nata, ki prispeva k skupni varnosti ter kolektivni obrambi na različne načine. Ob tem je izpostavil pomoč pri krepitvi odvrčalne drže na vzhodu s prispevkom na Natovih misijah v Latviji in na Slovaškem, omenil je prispevek Slovenske vojske na misiji v Iraku ter izpostavil izkušnje in znanje o gorskem bojevanju, ki jih Slovenija deli v okviru Natovega centra odličnosti za gorsko bojevanje. Ob invaziji Rusije na Ukrajino, ki je korenito spremenila našo varnost, je poudaril še večji pomen kolektivne obrambe. Izpostavil je, da ni nobenih znakov o premirju in da vplivi te vojne segajo tudi zunaj meja Ukrajine ali celo Evrope ter majejo svetovni red. Omenil je Natove dobave goriva, medicinskih pripomočkov in zimskih oblačil Ukrajini ter nadaljevanje dobav orožja za Ukrajino, kar že izvajajo zaveznice. »Tudi Slovenija je v Ukrajino poslala humanitarno in vojaško pomoč,« je izpostavil ter dodal, da je najhitrejša pot za končanje te vojne nadaljnja podpora Ukrajini. »Naš strateški koncept je jasen – Rusija predstavlja najbolj neposredno grožnjo varnosti zaveznic in miru na evro-atlantskem območju. Naše sile morajo biti na voljo in pripravljene odgovoriti na vse grožnje, v vseh vojaških domenah in na vseh geografskih območjih. V Natu zato spodbujajo Slovenijo k vlaganju več sredstev v obrambo, k posodobitvi vojaške opreme in iskanju novih načinov, da bi privabili in ohranili osebje v Slovenski vojski, saj bi to pripomoglo k večji varnosti vseh,« je povedal admiral Bauer, se zahvalil Slovenski vojski za zavzemanje k ohranjanju in varovanju skupnih vrednot ter ob tem poudaril, da skupaj varujemo milijardo ljudi na zavezniških tleh.

NA VAJI NAVIDEZNI ŠČIT PREIGRAVALI SCENARIJE OB ELEKTRONSKIH MOTNJAH

BESEDILO Jerneja Grmadnik
FOTO Bruno Toič

UV-simulator, s katerim so pripadniki LRBZO usmerjali UV-sevanje v helikopterje.

v različne scenarije, predvsem pa nas je zanimalo, kako jih zaznavata naša radarski sistem kratkega doseg in radar dolgega doseg. Želeli smo ugotoviti, kaj smo sposobni zaznati na različnih lokacijah. Preverjamo tudi učinke sistemov, ki delujejo na brezpilotnike. Hkrati pa brezpilotniki sodelujejo pri zagotavljanju slike drugim enotam na terenu, pri čemer je operater brezpilotnika – pripadnik obveščevalno-izvidniške čete dodatni člen bojnih enot,« je o vlogi brezpilotnih letalnikov in povezovanju s civilnimi predstavniki povedal stotnik Zupančič.

NADZOR NAD ZRAČNIM PROSTOROM OMOGOČAL MOBILNI TAKTIČNO-OPERATIVNI CENTER

Del vaje je bilo tudi usposabljanje kontrolorjev združenih ognjev, ki je potekalo predvsem dopoldne in pri katerem so sodelovalaavezniška letala F-16 iz baze v Avianu. V popoldanskem času in zvečer pa so scenariji vključevali delovanje enot ob elektronskem motenju, za katero je poskrbela Enota za elektronsko bojevanje s svojimi sredstvi in usposobljenimi pripadniki. »Zračne posadke se morajo pripraviti na to, da se bodo dogajale motnje, in se ravnati po za to predvidenih postopkih. Ko se zgodijo motnje, je komunikacija krajša, uporabljajo se rezervni kanali in prehajamo na druge načine delovanja,« je pojasnil stotnik Zupančič. Zaradi omogočanja komunikacije so na Počku vzpostavili mobilni taktično-operativni center zračne obrambe. V njem so bili kontrolorji prestreznikov, ki sicer delujejo na Brniku v 16. centru za kontrolo in nadzor zračnega prostora. »Predmet motenj je bila torej komunikacija med kontrolorji prestreznikov in zračnimi posadkami,« je pojasnil stotnik. Opisal je še različne oblike motenja komunikacije: »Najbolj značilno je, da ko želiš oddajati na določeni frekvenci, po dveh besedah sledi ton, ki povozi govorjenje. Motnja se lahko zazna kot nenehen šum, v obliki vrinjenih besed, pri čemer mora nasprotnik oziroma motilec že dobro poznati postopke, način komunikacije

Mednarodna vojaška vaja Navidezni ščit 2023 je potekala med 12. in 17. februarjem na različnih lokacijah po Sloveniji, večinoma pa na Osrednjem vadišču Slovenske vojske na Počku. Vaja je bila namenjena usposabljanju v postopkih elektronskega bojevanja, urjenju posadk letal in helikopterjev v samozaščitnem delovanju, usposabljanju operaterjev različnih sistemov v pogojih elektronskega motenja in delovanju v pogojih motenja govornih komunikacij ter usposabljanju kontrolorjev združenih ognjev. Nosilna enota vaje je bil 15. polk vojaškega letalstva, na njej pa je sodelovalo približno 200 udeležencev iz različnih enot Slovenske vojske, pripadniki 31. lovškega polka vojaškega letalstva Združenih držav Amerike ter sodelavci Policije, Gasilske brigade Ljubljana in Gasilske zveze Slovenije.

Vojaška vaja Navidezni ščit 2023 je bila prva vaja elektronskega bojevanja, izvedena z lastnimi sredstvi, ki se zgleduje po Natovi vaji Ramstein Guard, v kateri sodelujejo poveljstva in enote, vključene v Natov integrirani sistem zračne obrambe. Aktivnosti vaje so bile usmerjene v pravilno ukrepanje pri elektronskih motnjah, ki lahko delno ali popolnoma omejijo učinkovitost naprav. Glavni načrtovalec in vodja izvedbe vaje stotnik Aleš Zupančič iz 15. polka vojaškega letalstva je pojasnil, da je vaja kompleksna in da je vanjo vključenih več specialistov v enotnem delovanju. »Nosilna enota vaje je 15. polk vojaškega letalstva, sodelujejo pa različne enote 1. in 72. brigade. Bistvena za izvedbo vaje je tudi Enota za elektronsko bojevanje, ki zagotavlja sredstva in izvaja elektronsko motenje. Iz 1. brigade na vaji sodelujejo četa zvez, 10. pehotni polk in lahka raketna baterija zračne obrambe, ki ima na vaji dvojno vlogo, in sicer deluje kot nasprotnikova sila s svojimi sredstvi na zrakoplove, hkrati pa s simulatorji lahkih prenosnih raketnih sistemov skrbi za usposabljanje helikopterskih posadk v postopkih ob zaznavanju groženj protiletalskih sistemov,« je povedal stotnik. V vajo so bili vključeni tudi brezpilotniki Slovenske vojske, Gasilske zveze Slovenije, Gasilske brigade in Policije, ki so leteli predvsem na območjih Strmice pri Vrhniki, Počka in Bača ter imeli različne naloge. »Iskali smo, katere službe imajo brezpilotnike, saj smo želeli čim več različnih tipov teh letalnikov. Zato smo začeli medresorsko sodelovati oziroma se povezovati z drugimi službami. Brezpilotniki so vključeni

in taktiko. Še eden izmed načinov motenja je tišina.« Predstavil je še primer enega izmed scenarijev: »Na terenu sta četa zvez in 10. pehotni polk, ki preigravata dogodke, recimo odziv na stik. Enota za elektronsko bojevanje moti govorno komunikacijo in lahko tako ogrozi izvedbo akcije. Z vrinjenimi stavki, na primer *stik, stik*, čeprav do stika v resnici ni prišlo, zavede poveljniško linijo, ki se napačno odzove. Pri tem se pokažejo usposobljenost in zmožnosti prepoznavanja motenja.« Predmet motenja so bili v okviru vaje tudi radarski sistemi. »Na terenu imamo dva radarska sistema kratkega dosega, prvi skrbi za sliko v živo in ni vključen v scenarij, drugi pa ima v scenariju dogovorjeno motnjo, ki se kaže kot vsiljevanje drugačne radarske slike zračnega prostora, pri čemer morajo operaterji radarskega sistema prepoznati radarsko motnjo in se odzvati s spreminjanjem nastavitvev oziroma upoštevanjem za take primere predvidenih postopkov,« je dodal sogovornik.

S SIMULATORJI TRENIRALI HELIKOPTERSKE POSADKE

Na vaji so sodelovali tudi pripadniki lahke raketne baterije zračne obrambe z vsemi elementi, in sicer radarskim oddelkom z radarskim sistemom kratkega dosega, štirimi raketnimi oddelki, logističnim elementom in trenažno-izvidniškim oddelkom ter poveljniškim mestom v mobilnem taktično-operativnem centru. Nadporočnik Lucijan Cverlin, poveljnik voda lahke raketne baterije zračne obrambe rodovskega bataljona 1. brigade, je pojasnil, da imajo na vaji dve nalogi, in sicer da delujejo v pogojih elektronskega motenja pri izvajanju zračne obrambe, druga naloga pa je podpora 15. polku vojaškega letalstva pri vzpostavitvi elektronske samozaščite helikopterjev Cougar AS AL 532. Za to imajo pripravljene različne tipe simulatorjev, ki simulirajo protiletalsko raketo. »Prvega, ki je uveden v operativno uporabo, imenujemo PUS (prenosni ultravijolični simulator). To je prenosni simulator prve generacije, ki oponaša lahki prenosni raketni sistem zračne obrambe Igle-S. Oddaja ultravijolično svetlobo, ki simulira izpuh raketnega motorja Igle-S. Simulator druge generacije MAAT (angl. Manpads And Aircrew Trainer), razvit na podlagi prenosnega ultravijoličnega simulatorja, je nekoliko manjši, zločljiv in lažji za prenos. Oba sta uporabna tako za urjenje helikopterskih posadk kot za urjenje strelcev na lahkih prenosnih raketnih sistemih,« je opisal nadporočnik Cverlin. Slovenska vojska ima na helikopterjih Cougar AS AL 532 vgrajen sistem za zaznavanje prihajajočih raket, ki zaznava ultravijolično sevanje, ki ga oddaja motor rakete. Sistem je zasnovan za zaščito helikopterjev pred grožnjami pasivno vodenih protiletalskih raket, predvsem lahkih prenosnih raketnih sistemov.

Enota za elektronsko bojevanje je izvajala elektronsko motenje.

Vajo so podpirali helikopterji in letala Slovenske vojske, brezpilotni vojaški in civilni sistemi ter zavezniška letala F-16 (na fotografiji).

ZA KOORDINACIJO SKRBIJO USPOSOBLJENI VARNOSTNI ČASTNIKI

Pri tako kompleksnih vajah je zelo pomembno zagotavljanje varnosti in koordiniranje letalskih posadk. Podpolkovnik Aleš Ogrinc iz poveljstva 15. polka

vojaškega letalstva je bil skupaj s podpolkovnikom Igorjem Lanišnikom v vlogi vodje streljanja. Vodja streljanja in vodja varnostnih nadzornikov morata imeti opravljen certifikacijski tečaj za vodje aktivnosti in varnostne nadzornike na strelišču, ki ga izvaja Enota vojaških vadišč, strelišč in poligonov v Postojni. »Že pred začetkom dejavnosti se poveljujoči enotam na vadbišču vsako jutro zberemo na informativnem sestanku, saj se na osrednjem vadišču dogaja več stvari. Poleg vaje Navidezni ščit 2023 se tukaj urijo še druge enote Slovenske vojske ob podpori posadk letal in helikopterjev. Mobilni taktično-operativni center zagotavlja sliko in pregled zračnega prostora, hkrati pa se dogaja še motenje. Moja naloga je usklajevanje in sprejemanje letalskih posadk. Med usposabljanjem kontrolorjev združenih ognjev jih ob vstopu na območje delovanja predajam kontrolorjem združenih ognjev. Za nemoteno in varno izvedbo bojnih nalog na Osrednjem vadišču Slovenske vojske na Počku pa poleg vseh navedenih skrbijo še ekipa Vojaške zdravstvene enote, pirotehniki 430. mornariškega divizion in gasilci Prostovoljnega gasilskega društva Postojna. Skrbimo še za pregled nad varovanjem poligona in dostopom do vadišča,« je pojasnil podpolkovnik. Na tej vaji jim je mobilni taktično-operativni center omogočal večjo preglednost, saj je zagotavljal radarsko sliko, sicer pa delujejo po določenih postopkih, na podlagi načrta ter pričakovanih vstopov in izstopov v zračni prostor nad vadiščem. Na letališču v Postojni 15. polk vojaškega letalstva med izvajanjem vojaških letalskih operacij nad Osrednjim vadiščem Slovenske vojske Postojna zagotavlja tudi koordinatorja za usklajeno in nemoteno delovanje letališča. Za usklajeno in varno izvajanje letalskih operacij skrbi Slovenska vojska še s 16. centrom za nadzor in kontrolo zračnega prostora Republike Slovenije. Logistično podporo letalskim enotam na terenu pa zagotavljajo pripadniki 107. letalske baze. »Ena najpomembnejših stvari je zagotoviti povezljivost komunikacije zemlja-zrak čez sisteme na terenu. Tako omogočamo enoti, ki deluje na tleh, komunikacijo z zrakoplovi v zraku. Za izvedbo tega imamo postavljena dva sistema, ki podaljšujeta dolet komunikacij in pretvarjata zemeljske frekvence v letalske ter obratno. Tako zagotavljamo nemoteno komunikacijo med vodjo streljanja in zrakoplovi. Sodelujemo še pri varovanju poligona in preprečevanju dostopa na vadišče, na katerem potekajo streljanja,« je pojasnil poveljnik voda zvez v 107. letalski bazi stotnik Andraž Dobovšek. Vodja vaje Navidezni ščit in poveljnik 15. polka vojaškega letalstva polkovnik Janez Gaube pa je ob koncu povedal, da si letalstvo Slovenske vojske želi z organizacijo vaje obdržati in izpopolniti sodelovanje med enotami Slovenske vojske ter drugimi civilnimi strukturami, s čimer bi razvijali znanje in pridobili nove izkušnje glede elektronskega bojevanja.

ZA PREVOZ ORGANOV ZA PRESADITEV NA VOLJO TUDI LETALO TURBOLET

BESEDILO Borut Podgoršek
FOTO 152. letalska eskadrija

Sodelovanje med Ministrstvom za obrambo in Zavodom za presaditev organov in tkiv Slovenija transplant se je začelo spomladi leta 2015. Do konca lanskega leta sta bila v sistem Slovenija transplant vključena letalo Falcon in izjemoma helikopter AS 532 AL Cougar. Po novem je za to dejavnost na voljo tudi letalo L-410 Turbolet. V prvi akciji za prevoz organov za presaditev s turboletom so sodelovali štabni vodnik Slavko Germek, pilota majorja Roman Podlesnik in Darko Sovič ter tehnik letalec štabni vodnik Tomo Sovič.

SODELOVANJE MED SLOVENSKO VOJSKO IN SLOVENIJA TRANSPLANTOM DOBRO POTEKA

Slovenska vojska je od 2. maja 2015 do danes 92-krat zagotovila prevoz organov in tkiv za presaditev in tako jasno izkazala svojo humanitarno noto. Koordinator za transplantacijo Gorazd Čebulc iz Slovenija transplant je povedal, da sodelovanje med Slovenija transplantom in Slovensko vojsko dobro poteka, in dodal: »Falcon predstavlja v življenjsko nujnih situacijah vrhunsko letalo. Odlikujeta ga predvsem večja potovalna hitrost v primerjavi z drugimi poslovnimi reaktivnimi letali in krajši čas vzpenjanja, kar dodatno skrajša čas prevoza ekipe in organa. Zato je najprimernejši za prevoze srca in pljuč na krajših ter dolgih razdaljah. Obveščanje in aktiviranje letala ter posadke sta skladni z dogovorjenim protokolom. Težava je le zasedenost letala, kar pa rešujemo z vnaprejšnjim obveščanjem.« Prav z razlogom, da bi se odsotnost falcon čim manj poznala, je Slovenska vojska na razpolago dala še turbolet. Gre

**Po organ za presaditev
je prvič poletelo vojaško
letalo Turbolet.**

za dve povsem različni letali, ki pa se lahko dopolnjujeta, saj ima vsako svoje prednosti. To so ugotovili že v Slovenija transplantu, kjer so nazorno predstavili prednosti turboleta: »Turbolet je pomemben v segmentu prevozov srca in pljuč na krajših razdaljah (do Münchna ali Dunaja), medtem ko je na daljših razdaljah primernejši za prevoz jeter in trebušne slinavke.« Čebulc je obenem poudaril, da so lani zaznali odsotnost falcon, vendar so ga uspešno nadomestili z drugimi letalskimi prevozniki in tako jim je uspelo zagotoviti prevoze vseh organov.

Major Roman Podlesnik, poveljnik letalskega transportnega oddelka v 152. letalski eskadriji, ki je bil pilot na prvem prevozu organov za presaditev s turboletom, je zelo zadovoljen, da je zdaj tudi to letalo na voljo za Slovenija transplant: »Tokrat smo šli prvič, čeprav smo bili poklicani že prej. Pred novim letom se je zgodilo, da so nas aktivirali za prevoz organa za presaditev v tujino, vendar so po odvzemu organa žal ugotovili, da ni primeren za presaditev, in let preklicali. Po začetnem vznemirjenju smo bili potem nekako žalostni, saj je bilo naše pričakovanje – pomagati sočloveku – veliko. Pred drugim poletom se je čutila rahla napetost, saj smo želeli čim prej opraviti nalogo. Vsekakor se čuti, da pomagamo reševati življenje. Celotna ekipa izvede pripravo na let v nekem novem pričakovanju in najkrajšem mogočem času. Letalo sicer ne potrebuje posebnih priprav. Za nas je novost ta, da je zdaj letalo vedno na polnjeno z gorivom, zato pred vzletom ne izgubljam časa s polnjenjem letalskih rezervoarjev.«

OD KLICA DO VZLETA NE MINETA VEČ KOT DVE URI

Aktivacija posadke letala poteka tako, da klic koordinatorja Slovenija transplant najprej sprejme dežurni v združenem

VSI LETALSKI PREVOZI ZA SLOVENIJA TRANSPLANT

LETO 2021

41
poletov v Slovenijo

49
poletov iz Slovenije

LETO 2022

43
poletov v Slovenijo

72
poletov iz Slovenije

DO 16. 2. 2023

7
poletov v Slovenijo

7
poletov iz Slovenije

operativnem centru Slovenske vojske. Ta potem pokliče dežurnega dispečerja 152. letalske eskadrije, ki obvesti dežurnega pilota (vodjo posadke). Dežurni pilot najprej preveri, ali so izpolnjeni vsi pogoji za varno izvedbo poleta, in nato o odločitvi obvesti dežurnega enote. Dežurni čez združeni operativni center pride v stik s koordinatorjem Slovenija transplant. Sledi izmenjava podatkov o potnikih in časovnem okviru naloge. Vodja posadke o nalogi obvesti sopilota in tehnika letalca. Dežurni dispečer začne medtem urejati dokumentacijo za izvedbo leta. Od prvega klica do vzleta letala ne mineta več kot dve uri. Vsi leti za potrebe Slovenija transplant imajo oznako medicinski let, zaradi česar imajo prednost pred drugimi letalniki. To pomeni, da lahko na velikih letališčih prihranijo tudi do 20 minut. Po vzletu pa jim je omogočeno čim bolj neposredno letenje na ciljno destinacijo, zaradi česar je tudi čas letenja krajši. »Čim krajši čas prevoza je pomemben predvsem pri prevozu srca. Tudi pri prevozu drugih organov se je vedno najbolje držati načela o čim krajšem času prevoza organa, saj se tako zagotavlja čim višja kakovost in dolgoročno uspešnost delovanja organa po presaditvi,« je povedal Čebulc. Pohvalil je tako posadke kot drugo osebje Slovenske vojske za odlično sodelovanje: »Vsi sodelujoči se zavedajo, da gre za pomoč bolnim v hudi življenjski ali zdravstveni stiski. So pomemben člen v verigi in s svojim strokovnim ter humanim pristopom omogočajo, da je prevoz organa izveden na visoki kakovostni ravni. Prav tako želimo pohvaliti prijaznost osebja do ekip, ki jih prevažajo.«

Leta 2021 je bil falcon aktiviran za 19 prevozov organov in tkiv za presaditev, leta 2022, ko je bil na rednem servisu, pa za štiri prevoze, enkrat so aktivirali tudi vojaški helikopter. Dežurne posadke letal Falcon in Turbolet so dežurne vsaka po teden dni. Včasih se njihova dežurstva prekrivajo in takrat ima Slovenija transplant na voljo kar dve letali Slovenske vojske. Za prelete na bližnja letališča je na voljo tudi vojaški helikopter. Slovenija transplant sicer za prevoze organov in tkiv za presaditev uporablja tudi druge letalske prevoznike.

Pogovor s koordinatorjem v Centru za usposabljanje
za sodelovanje v mirovnih operacijah in na misijah
SAMOM SELIMOVIĆEM

SKRBIJO ZA CELOVITO USPOSABLJANJE PRED NAPOTITVIJO NA MISIJE

BESEDILO Jerneja Grmadnik
FOTO Bruno Toič

V mednarodnih operacijah in na misijah po zadnjih podatkih deluje 274 vojaških oseb, osem policistov in osem civilnih funkcionalnih strokovnjakov. Center za izobraževanje in usposabljanje za sodelovanje v mirovnih operacijah in misijah (angl. Peace Operations Training Centre – POTC), ki deluje v okviru Centra za evropsko prihodnost na gradu Jable pri Mengšu, so leta 2019 ustanovila obrambno, zunanje in notranje ministrstvo. Center izvaja programe za policiste, vojaško in civilno osebje, ki so napoteni na misije v tujino, že četrto leto. O njegovem poslanstvu, načrtih in izzivih v prihodnosti smo spregovorili s koordinatorjem centra Samom Selimovićem.

? CENTER ZA IZOBRAŽEVANJE IN USPOSABLJANJE ZA SODELOVANJE V MIROVNIH OPERACIJAH IN MISIJAH SO USTANOVILO TRI RESORNA MINISTRSTVA, SICER PA DELUJE ZNOTRAJ CENTRA ZA EVROPSKO PRIHODNOST. KAKO STE ORGANIZIRANI?

Naš center so leta 2019 ustanovila tri resorna ministrstva, umeščen pa je v Center za evropsko prihodnost, ki je mednarodna ustanova. Tega je leta 2004, takoj po vstopu v Evropsko unijo, ustanovila Vlada Republike Slovenije. Taka umestitev nam ustreza, saj lahko osebje Centra za izobraževanje in usposabljanje za sodelovanje v mirovnih operacijah in misijah uporablja infrastrukturo ter storitve Centra za evropsko prihodnost, kot sta računovodstvo in administracija, tako da se povsem posvečamo vsebinskemu delu. Predvsem pa je naš center nadaljeval delo na temelih, ki jih je postavil Center za evropsko prihodnost. Ta je namreč že pred ustanovitvijo našega centra obravnaval teme, povezane z mirom in varnostjo, ter vzpostavil več mednarodnih partnerstev s primerljivimi ustanovami in izobraževalnimi centri po Evropi, kar nam je omogočilo, da smo lahko takoj ob ustanovitvi začeli izvajati program.

? S KATERIM NAMENOM JE BIL USTANOVLJEN CENTER ZA IZOBRAŽEVANJE IN USPOSABLJANJE ZA SODELOVANJE V MIROVNIH OPERACIJAH IN MISIJAH?

Z ustanovitvijo centra smo želeli oblikovati celovit pristop k zagota-

vljanju prednapotitvenih in specializiranih usposabljanj ter tako poskrbeti za konsolidacijo in koncentracijo znanja, saj pod isto streho hkrati usposabljammo civilne, vojaške ter policijske udeležence mednarodnih operacij in misij. To nas ločuje od večine primerljivih evropskih centrov in menimo, da je to tudi naša prednost. Mednarodne operacije in misije potekajo v heterogenem in raznolikem okolju, prav tako udeleženci prihajajo iz različnih področij ter pokrivajo raznovrstne teme, zato pri nas uvajamo dinamiko, v kateri se bodo napoteni znašli v tujini. Kombinirano usposabljanje je del vseh sodobnih doktrin izobraževanja o miru in varnosti ter je del celovitega pristopa k usposabljanju za mirovne operacije, ki ga favorizirajo politike Združenih narodov in Evropske unije ter tudi Strategija sodelovanja Republike Slovenije v mednarodnih operacijah in misijah.

? KATERE PROGRAME IZVAJATE V OKVIRU CENTRA?

Večina naših aktivnosti so specializirana usposabljanja, čeprav bi veliko napotnih verjetno povedalo, da so srž vsebine centrov za usposabljanje prednapotitvena usposabljanja. Misije se namreč razlikujejo od države do

države, lokalni konteksti so drugačni, misije imajo različne mandate in operacijske načrte – vse to so posebnosti, ki jih bodoči člani misij usvojijo na prednapotitvenih usposabljanjih in so pomembne za uspeh pri njihovem delu. Na specializiranih usposabljanjih obravnavamo specifične teme, ki vključujejo široko področje miru in varnosti ter življenja na misijah. Ves čas poskušamo zaznavati, katerih tem je premalo. Pri tem je najpomembnejše sodelovanje z ministrstvi, saj od njih izvemo, katere veščine in kakšno znanje napoteni potrebujejo. Hkrati poskušamo prepoznati tudi teme, za katere menimo, da bodo relevantne. Tako smo lani razvili usposabljanje o zaščiti civilistov. To je ena izmed tem, ki je v ospredju v mednarodnih varnostnih forumih že od sredine devetdesetih. Naše izobraževanje o tem smo pripravili predvsem za policijske enote, je pa uporabno tudi za civilne osebe in udeležence z obrambnega področja, ki lahko na misijah zasedajo funkcije, ki vključujejo operativne naloge, bližje klasičnemu policijskemu kot pa vojaškemu delu. Povpraševanje po tem usposabljanju je izjemno, predvsem v tujini. Tako se lahko pohvalimo, da smo bili eden izmed prvih centrov, ki mu je uspelo to temo pripraviti za članke mednarodne civilne misije Evropske unije (EUAM) v Ukrajini. Po invaziji Rusije se je spremenil mandat te misije, ki je po novem vključeval tudi elemente zaščite civilistov, za kar člani misije niso bili usposobljeni. Tako smo že aprila lani organizirali usposabljanje za ukrajinske člane misije.

❓ V SODELOVANJU S SLOVENSKO VOJSKO IZVAJATE TEČAJE V GOTENICI. ZA KAJ GRE?

Gre za eno izmed standardnih usposabljanj, poimenovano Hostile Environment Awareness Training (HEAT), ki jih centri, kot je naš, veliko izvajajo, ker morajo napoteni civilisti in policisti pridobiti certifikat, da so usposobljeni za napotitev v nevarno okolje. To so izvedbeno zahtevna usposabljanja, na katerih sodeluje okoli 80 do 90 ljudi za približno 20 udeležencev tečaja. Pomemben del tega osebja so tudi pripadniki Slovenske vojske. Sodelujemo s specialno enoto vojaške policije, ki

izvaja praktične vaje in simulacije v Gotenici, kjer je vsa infrastruktura, ki jo potrebujemo za izvedbo tega usposabljanja.

❓ JE KATERI IZMED VAŠIH TEČAJEV IZKLJUČNO ZA VOJAŠKO OSEBJE?

Zagotavljamo celosten pristop, kar pomeni, da so ekipe tečajnikov navedno mešane, zato ni nobeno usposabljanje omejeno samo na eno skupino. Z delom v mešanih skupinah se bodo napoteni srečali tudi na misijah. Lani smo pripravili tečaj, ki je bolj prilagojen vojaškemu osebju, in sicer izobraževanje o disruptivnih vojaških tehnologijah. Pilotno smo ga izvedli znotraj usposabljanja o mednarodnem pravu in bo tudi del letošnjega programa. To je tema, za katero je veliko zanimanja in je dolgoročno pomembna – ne gre za usposabljanja na taktični ravni, temveč bolj za to, da se naši odločevalci, ljudje, ki oblikujejo naše varnostne in obrambne politike v okviru ministrstva, ter najvišji vodstveni kadri v Slovenski vojski zavedajo, katere so najnaprednejše tehnologije, ki se že uporabljajo in se bodo uporabljale za vojskovanje v prihodnosti. To je znanje, ki koristi pri dolgoročnem načrtovanju razvoja zmogljivosti Slovenske vojske. Glede disruptivnih vojaških tehnologij lahko pričakujemo, da bodo v prihodnosti radikalno spremenile način vojskovanja zaradi uporabe nove tehnologije. Na usposabljanju predstavimo širok spekter potencialnih motilcev – od vesoljskih, digitalnih in drugih novih tehnologij do uporabe umetne inteligence v vojaški industriji ter izkoriščanja dognanj nevrokognitivne znanosti v vojaške in obveščevalne namene.

❓ POLEG POLICIJSKIH IN VOJAŠKIH OSEB SO NA MISIJE V TUJINO NAPOTENI TUDI CIVILNI FUNKCIONALNI STROKOVNJAKI. KATERE KOMPETENCE POTREBUJEJO ZA TAKO VLOGO?

Civilni funkcionalni strokovnjaki pokrivajo raznovrstna področja. To so posamezniki, ki so strokovne avtoritete na nekem področju, za delo na misiji pa potrebujejo še dodatne veščine in znanje, da lahko uspešno funkcionirajo v okolju misije. Poznati morajo področje osebne varnosti, različne doktrine, standarde in postopke napotujoče države, organizacijo, za katero bodo delali, in posebnosti misije, katere del bodo. Tako kot policijske ali vojaške osebe morajo poznati lokalni kontekst in razmere, v katere jih napotujemo. Velikokrat so strokovnjaki na misijah v vlogi mentorjev, zato so zanje relevantna tudi usposabljanja za trenerje. Primarno je za izobraževanje in usposabljanje civilnih funkcionalnih strokovnjakov zadolžen Direktorat za obrambne zadeve, s katerim odlično sodelujemo. Tako smo prav lani izvedli obnovitveno usposabljanje Stabilizacija in rekonstrukcija za trenutno aktivne civilne funkcionalne strokovnjake, naslednje tako usposabljanje pa načrtujemo jeseni.

❓ KAKO SO USTANOVNA MINISTRSTVA VPETA V VAŠE DELO?

Tri resorna ministrstva predvsem finančno podpirajo center, vendar moram poudariti, da vseh programov samo z nacionalnimi sredstvi ne bi bilo mogoče izvajati. Mednarodna partnerstva, s katerimi sofinanciramo najzahtevnejše treninge, nam omogočajo tudi izvedbo zahtevnejših in dražjih usposabljanj. Center dopolnjuje potrebe, za katere predstavniki ministrstev ocenjujejo, da jim ne morejo zadostiti znotraj svojih trenutnih zmogljivosti. Denimo, Slovenska vojska ima zelo dober sistem izobraževanja in usposabljanja za napotene v tujino, so pa še specifične pozicije, ki jih bodo zasedale vojaške osebe in za katere je potrebno znanje, ki ga ne morejo pridobiti med rednim usposabljanjem. V tem primeru nastopimo mi. Najbolj izmed vseh treh sodelujemo prav z Ministrstvom za obrambo, saj je najdejavnejše na vseh ravneh programa, znotraj ministrstva pa s Sektorjem za mednarodne operacije in misije. Opažam, da naši sogovorniki razumejo pomen dobro usposobljenih napotnih na misijah, in to nam veliko pomeni.

Izvajalci tečajev so večinoma zunanji strokovnjaki, med njimi tudi osebje Ministrstva za obrambo, Slovenske vojske ter zunanjega in notranjega ministrstva.

❓ KDO IZVAJA TEČAJE?

Izvajalci tečajev so večinoma zunanji strokovnjaki, med njimi tudi osebje Ministrstva za obrambo, Slovenske vojske ter zunanjega in notranjega ministrstva, saj lahko za nekatera usposabljanja trenerje in predavatelje zagotovijo iz svojih vrst. Eden takih je že omenjeni tečaj HEAT, za katerega imamo vse potrebno znanje doma. Sicer pa smo majhen center in nimamo dovolj internih zmogljivosti, da bi lahko obravnavali vse teme, med njimi številne zelo specifične. Predlani smo oblikovali tečaj o zaščiti kulturne dediščine med oboroženimi spopadi in to je tema, ki jo lahko z domačim osebjem pokrijemo le v uvodnem delu, sicer pa izvedba temelji na zunanjih izvajalcih iz tujine, ki so strokovnjaki na svojih področjih. Za tečaj o disruptivnih vojaških tehnologijah za nobeno izmed specifičnih področij nimamo domačih strokovnjakov, zato izkoriščamo partnerstva in druga sodelovanja s tujimi organizacijami. Tako je z večino specializiranih usposabljanj, pri izvedbi katerih sodelujejo strokovnjaki z vsega sveta. Leta 2022 je pri izvedbi naših usposabljanj sodelovalo 25 trenerjev in predavateljev iz 12 držav Evropske unije ter drugih zavezniških držav.

❓ POLEG DOMAČIH UDELEŽENCEV IMATE TUDI UDELEŽENCE IZ TUJINE.

Center je bil vzpostavljen, da bodo naši napoteni maksimalno usposobljeni za delovanje na misijah, vendar smo se že ob ustanovitvi zavedali, da je lahko tudi usposabljanje tujih pripadnikov oziroma osebja iz zavezniških in evropskih držav velik prispevek k ustvarjanju ter ohranjanju mednarodnega miru in varnosti. Na naših usposabljanjih imajo prednost domači udeleženci, torej osebje, ki ga napotijo resorna ministrstva, vendar zapolnimo mesta tudi s tujimi udeleženci. Pričakujemo, da se bo delež tujih tečajnikov v prihodnjih letih še večal. To, da so tečaji polni in da je pogosto

povpraševanje večje od zmožnosti, jemljemo kot znak prepoznavnosti in potrditve našega kakovostnega dela.

KAKO OCENJUJETE SLOVENSKI PRISPEVEK V MEDNARODNIH OPERACIJAH IN NA MISIJAH?
Napoteni na operacije in misije iz Republike Slovenije dobivajo na vseh misijah pozitivne povratne informacije in tudi Slovenija kot napotujoča država ima na podlagi njihovega dela povišan ugled. To velja še toliko bolj v državah Zahodnega Balkana. Tam so Slovenci

še posebej cenjeni in uživajo visok ugled. Slovenska zastava na rokavu odpira marsikatera vrata, ki bi za druge pripadnike oboroženih sil ostala zaprta, sploh kar zadeva vzpostavljanje stikov z lokalno skupnostjo. Na globalni ravni, na ravni Združenih narodov, je Slovenija dala že veliko mednarodnih zavez, v katerih smo se zavezali h krepitvi varnostnega aparata – to pa je področje, ki bi ga lahko še bolj razvili. Države sicer pri tem ubirajo dve poti, ali večajo število napotnih, kar pomeni velik finančni vložek ter predstavlja za pripadnike in državo tudi varnostno tveganje, ali pa prispevajo k usposabljanju tujih pripadnikov, saj se misije spoprijemajo s kroničnim primanjkom izobraževalnih zmogljivosti. Večina vodij misij vam bo povedala, da nimajo dovolj usposobljenih kadrov – to je vrzel, ki smo jo začeli v centru zapolnjevati. Ne le mi, tudi druge države gledajo na ta prispevek kot na nezanemarljiv, zato

načrtujemo, da bomo v prihodnosti usposabljali vse več tujih pripadnikov, s čimer bomo prispevali k razvoju miru in varnosti, za slovenske pripadnike pa to ne bo predstavljalo povišanega varnostnega tveganja.

KAJ PA OSTAJO GLAVNI IZZIVI NA MISIJAH IN V OPERACIJAH, SPLOH NA ZAHODNEM BALKANU, KJER SMO NAJBOLJ PRISOTNI?
Na Zahodnem Balkanu je situacija kompleksna in spreminjajoča se, ne morem najti skupnega imenovalca različnih

misij. Izzivi, s katerimi se spoprijemajo napoteni na misije, so poleg lokalnega konteksta odvisni tudi od mandata. Misije z izvršilnimi mandati težko primerjamo z misijami, ki samo spremljajo in ocenjujejo. Vendar vseeno naša zunanje-politična in varnostna prizadevanja v regiji temeljijo na predpostavki, da bi članstvo držav Zahodnega Balkana v Evropski uniji odpravilo veliko težav. Zato smo leta 2022 na pobudo Slovenske vojske, ki zaseda hišo skupine za spremljanje in povezave v okviru operacije Althea v Banjaluki, organizirali in izvedli serijo usposabljanj za pridobivanje evropskih sredstev za javne uslužbenke lokalnih občin. S tem pilotnim projektom smo vzpostavili zmožnosti za podobno civilno-vojaško sodelovanje tudi v prihodnosti. So pa še izzivi, ki so skupni vsem misijam po svetu, in eden izmed teh, s katerim se ukvarjamo tudi mi, je pomanjkanje usposobljenih kadrov. Še posebej primanjkuje ozko usmerjenih strokovnjakov, ki so usposobljeni za specifična področja, recimo za zaščito okolja ali hibridne grožnje, in ki bi bili hkrati pripravljeni oditi na misijo. Gre za področja, za katera primanjkuje strokovnjakov že v napotujočih državah, zato pričakovano tudi ni dovolj strokovnjakov, ki bi jih napotili na misije. Ta mesta so kronično nepokrita in podhranjena. Kot primer lahko navedem, da je bilo konec leta 2022 nezasedenih devet izmed enajstih mest za okoljske svetovalce na civilnih misijah Evropske unije.

CENTER VODITE DOBRO LETO. IMATE ŠTEVILNE MEDNARODNE IN DIPLOMATSKE IZKUŠNJE, ŠE PRED TEM PA STE DELALI V NEVLADNEM SEKTORJU. KAKO OCENJUJETE DOSEDANJE REZULTATE?

Že pred nastopom funkcije sem bil zaposlen na Centru za evropsko prihodnost, ukvarjal pa sem se s področjem miru in varnosti. Trenutno se z vsebinami Centra za izobraževanje in usposabljanje za sodelovanje v mirovni operaciji in misijah ukvarjamo trije, ki verjamemo v poslanstvo in potencial centra, saj vidimo, da ima naše delo konkreten učinek. Lahko rečem, da v četrtem letu izvajanja programov dosegamo rezultate, ki so primerljivi z evropskimi centri z veliko daljšim delovanjem in kilometrino. Pri tem smo optimalno izkoristili trenutna partnerstva in izkušnje Centra za evropsko prihodnost, saj je področje našega delovanja ozko in specifično, pri čemer so informacije najpomembnejša dobrina. Želim si, da bi se center v naslednjih letih še razvil, da bi se lahko še bolj osredotočili na tuje udeležence ter da bi lahko v večjem obsegu izpolnjevali zaveze, ki jih najvišji predstavniki države dajejo našim mednarodnim partnerjem v Organizaciji združenih narodov, Evropski uniji, Organizaciji za varnost in sodelovanje v Evropi ter Natu.

KAKŠNI SO NAČRTI CENTRA ZA LETO 2023?

Na podlagi dobrih rezultatov zadnjih treh let smo bili pri načrtovanju programa za leto 2023 ambiciozni. Vsako leto imamo več aktivnosti in udeležencev, letos načrtujemo izvedbo desetih usposabljanj, pri čemer bomo obravnavali različne teme – od zaščite civilistov in preprečevanja trgovine z ljudmi na mednarodnih misijah do mednarodnega humanitarnega prava in tečaja HEAT. Center nameravamo vsebinsko in kadrovsko okrepiti. Trudili se bomo zaznavati, katere teme so in bodo pomembne za našo ciljno publiko. Tako na primer letos pripravljamo usposabljanje o podnebnih spremembah ter mednarodnem miru in varnosti. Če v civilni družbi na podnebne spremembe in njihove škodljive vplive opozarjajo že desetletja, je na varnostnem področju to aktualno šele zadnja leta. Strokovnjaki nas opozarjajo, da so, tudi če odmislimo okolje, podnebne spremembe neprecedenčen varnostni problem ter da bodo zahtevale velike premike tudi na varnostnem področju. To je torej tema, ki smo jo predolgo zanemarjali, in skrajni čas je, da jo začnemo aktivneje obravnavati.

Vsako leto imamo več aktivnosti in udeležencev, letos načrtujemo izvedbo desetih usposabljanj.

BESEDILO Marko Pišlar
FOTO Bruno Toič

USPOSABLJANJE VZDRŽEVALCEV IN VOZNIKOV VOZIL 4 × 4 PERUN

Ma lani so v Slovenski vojski dobili 38 lahkih kolesnih oklepnih vozil 4 × 4 ameriškega proizvajalca Oshkosh Defense, ki so jih poimenovali lahka kolesna oklepna vozila 4 × 4 Perun. Vozila so bila nato nadgrajena z oborožitveno postajo in predana Slovenski vojski, ki jih je začela uvajati v operativno uporabo. Vozila bodo po vojaški vaji Logistične brigade Lipicanec 23 v začetku marca predana enotam Slovenske vojske. Največ vozil bo dobila Enota za specialno delovanje, druga vozila pa bodo uporabljale še enote 1. in 72. brigade. Del uvajanja vozil v operativno uporabo je tudi usposabljanje vzdrževalcev in voznikov za pridobitev licence za vzdrževalce na prvi stopnji in za pridobitev licence za vožnjo lahkih oklepnih kolesnih vozil 4 × 4 Perun ter namerilcev na oborožitveni postaji Kongsberg M153 CROWS.

USPOSABLJANJE VZDRŽEVALCEV ZA PRVO STOPNJO VZDRŽEVANJA

Od 9. do 20. januarja je v delavnici 157. logističnega polka v Vojašnici Edvarda Peperka v Ljubljani potekalo usposabljanje desetih pripadnikov iz enot Slovenske vojske za pridobitev licence za vzdrževalce lahkih kolesnih oklepnih vozil Perun na prvi stopnji. Cilj teoretičnega in praktičnega dela usposabljanja je bil zagotoviti, da bodo pripadniki iz enot Slovenske vojske usposobljeni za varno ter pravilno izvajanje vzdrževalnih del na prvi stopnji vzdrževanja. Vojaški

Vozilo odlikujejo dobre vozne lastnosti pri premagovanju najzahtevnejših terenov.

Usposabljanje vzdrževalcev v delavnici 157. logističnega polka v Ljubljani

uslužbenec XI. razreda Damijan Košmrlj iz oddelka za vozila v Inženiringu Logistične brigade je povedal, da usposabljanje na prvi stopnji obsega preventivno vzdrževanje in odpravljanje lažjih okvar na vozilu. Nosilec usposabljanja za pridobitev licence za vzdrževalce je bila Logistična brigada, izvajalci pa so bili trije pripadniki Slovenske vojske iz Inženiringa Logistične brigade in eden iz 157. logističnega polka, ki so licence za izvajanje tega usposabljanja pridobili pri proizvajalcu vozil Oshkosh Defense v Združenih državah Amerike. Usposabljanje vzdrževalcev je v prvem delu vključevalo pripravo inštruktorjev in vseh materialno-tehničnih sredstev za izvedbo usposabljanja, v drugem delu pa so bila na vrsti teoretična in praktična usposabljanja, v okviru katerih so bili predstavljeni vozila ter sklopi in načini delovanja. Med praktičnim usposabljanjem je bila izvedena priprava vozila za vzdrževanje in opravljanje diagnostičnih postopkov za predajo vozila na nadaljnjo drugo stopnjo vzdrževanja. Usposabljanje se je končalo s teoretičnim in praktičnim preverjanjem usvojenega znanja ter s predajo vozil in sredstev v matično skladišče. Vsa vzdrževanja vozil na prvi stopnji bodo izvajali pripadniki enot Slovenske vojske, ki bodo vozila uporabljale, nadaljnja vzdrževalna dela na drugi stopnji pa bo izvajal 157. logistični polk v delavnicah v Ljubljani in Mariboru. Ameriški proizvajalec je zagotovil tudi voziček s specialnim orodjem za vzdrževanje vozila. Po en voziček bo dobila vsaka enota. Inštruktor Košmrlj je poudaril, da je posebnost vzdrževanja vozil Perun, da je vanje vgrajene več elektronike, zato je za vzdrževanje treba imeti več elektrotehničnega znanja. Posebnost je tudi vzmetenje, ker je v amortizerjih plin dušik. Ob koncu je Košmrlj opisal še dodaten izziv za vzdrževalce, saj so nekateri deli vozila težje dostopni in je za vzdrževanje zelo malo prostora.

VOZILA NADGRADILI Z NOVIMI SISTEMI IN RADIJSKIMI NAPRAVAMI

Hkrati z usposabljanjem vzdrževalcev je v delavnici 157. logističnega polka v Vojašnici Edvarda Peperka v Ljubljani potekala nadgradnja osnovnega vozila 4 × 4 Perun z dodatno opremo. Nadgradnjo vozila je izvajal 157. logistični polk, Inženiring Logistične brigade pa je bil njen koordinator. Med nadgradnjo so z osnovnega vozila odstranili zabojnik z akumulatorji, na

OBJAVE MINISTRSTVA ZA OBRAMBO

ŠT. 363
FEBRUAR 2023

6330.

Na podlagi prvega odstavka 45. člena Zakona o službi v Slovenski vojski (Uradni list RS, št. 68/2007, 58/08 – ZSPJS-I in 121/21) in Kriterijev za izredna povišanja vojaških oseb v činu ob upokojitvi št. 811-9/2022-1 z dne 30. 11. 2022 izdajam

ODREDBO O IZREDNEM POVIŠANJU ČASTNIKOV OB UPOKOJITVI

I. v čin polkovnika:
Zoran BARJAKTAREVIČ, 1964
Janez ČERIN, 1961
Franc PANGERC, 1965
Iztok VELIKONJA, 1964

II. v čin kapitana fregate:
Ivo BEDNARIK, 1959

III. v čin podpolkovnika:
Mitja BAN, 1967
Miroslav DOLINŠEK, 1966
Mitja JEŠELNIK, 1963
Zdravko KAC, 1964
Tomaž KOLAR, 1960
Ivan MASLO, 1963
Aleš MIKLAVČIČ, 1963
Lojze SEVŠEK, 1961
Goran ŠTEFANEK, 1966

IV. v čin kapitana korvete:
Simona PLEMENITAŠ GRIZILA, 1963

V. v čin majorja:
Milan ANCEL, 1961
Benjamin HROVATIČ, 1962
Branko LORENČIČ, 1963

Peter MIHALINEC, 1965
Marjan POGAČAR, 1959
Drago SELINŠEK, 1964

VI. v čin stotnika:
Peter KOGOVŠEK, 1963

Številka: 811-1/2022-25
Datum: 15. 12. 2022

Marjan ŠAREC
MINISTER

6331.

Na podlagi prvega odstavka 45. člena Zakona o službi v Slovenski vojski (Uradni list RS, št. 68/2007, 58/08 – ZSPJS-I in 121/21) in Kriterijev za izredna povišanja vojaških oseb v činu ob upokojitvi št. 811-9/2022-1 z dne 30. 11. 2022 izdajam

ODREDBO O IZREDNEM NAPREDOVANJU VIŠJIH VOJAŠKIH USLUŽBENCEV OB UPOKOJITVI

napredovanje v XIII. razred:
Alojzija BOJNEC, 1962
Miloš SAJIČ, 1966
Zoran SAVIČ, 1967

Številka: 811-1/2022-26
Datum: 15. 12. 2022

Marjan ŠAREC
MINISTER

6332.

Na podlagi prvega odstavka 45. člena Zakona o službi v Slovenski vojski (Uradni list RS, št. 68/2007, 58/08 – ZSPJS-I in 121/21) in Kriterijev za izredna povišanja vojaških oseb v činu ob upokojitvi št. 811-9/2022-1 z dne 30. 11. 2022 izdajam

ODREDBO O IZREDNEM NAPREDOVANJU NIŽJIH VOJAŠKIH USLUŽBENCEV OB UPOKOJITVI

I. napredovanje v VI. razred:
Rozalija KROPEC, 1962

II. napredovanje v IV. razred:
Jože STRAŽIŠAR, 1964

Bojan ŠTURM, 1964

III. napredovanje v II. razred:
Sašo MILAVEC, 1964
Dušan VRH, 1962

Številka: 811-1/2022-27
Datum: 15. 12. 2022

Marjan ŠAREC
MINISTER

6333.

Na podlagi prvega odstavka 45. člena Zakona o službi v Slovenski vojski (Uradni list RS, št. 68/2007, 58/08 – ZSPJS-I in 121/21) in Kriterijev za izredna povišanja vojaških oseb v činu ob upokojitvi št. 811-9/2022-1 z dne 30. 11. 2022 izdajam

ODREDBO O IZREDNEM POVIŠANJU PODČASTNIKOV OB UPOKOJITVI

I. v čin višjega praporščaka:
Igor BIZJAK, 1964

II. v čin praporščaka:
Boris BOLE, 1962
Cvetko OBLAK, 1964
Alojzij ZADEL, 1964

III. v čin višjega štabnega vodnika:
Matjaž BREZNIKAR, 1962
Stjepan DERK, 1962
Branko GRAHORNIK, 1964
Martin GRUBAR, 1964
Marjan HORJAK, 1966
Dušan HORVAT, 1965
Danijel KOVAČ, 1962
Boris KRAMŽAR, 1964
Franc MAJCEN, 1964
Miran MEZGEC, 1964
Janko NOSE, 1962
Gordan PAVKOVIČ, 1961
Rok PEČAR, 1966
Igor PRAPROTNIK, 1971
Mihael TARMAN, 1963
Klaudio VERBANAC, 1965

IV. v čin štabnega vodnika:
Viktor FELKAR, 1964
Janko KOPRIVEC, 1964
Ljerkov LOVAS, 1966
Branka POGAČNIK, 1964

Primož RUPNIK, 1964
Darjo ZORAN, 1964

Številka: 811-1/2022-28
Datum: 15. 12. 2022

Marjan ŠAREC
MINISTER

6334.
Na podlagi tretjega in petega odstavka 62. člena Zakona o obrambi (Uradni list RS, št. 103/04 – uradno prečiščeno besedilo, 138/04 – skl. US, 53/2005 – skl. US, 96/12 – ZPIZ-2, 95/15) in 6. člena Uredbe o činih in poviševanju v Slovenski vojski (Uradni list RS, št. 99/02, 87/05, 34/06, 116/07, 39/15 in 73/19) izdajam

ODREDBO
O PODELITVI ČINA POROČNIK
34. GENERACIJI ŠOLE
ZA ČASTNIKE

Nejc ALEKSIČ, 1995
Peter AVGUŠTIN, 1999
Rok BABIČ, 1995
Leo BENČIČ, 1998
Marcel BRULC, 1997
Jurij ČOTAR, 1992
Andrej FIFOLT, 1994
Alen HODŽIČ, 1993
Janko KOČEVAR, 1997
Jaka KOFOL, 1997
Jan MAROLT, 1994
Jošt PLATIŠA, 1995
Matjaž PLEH, 1997
Aleš RATEJ, 1991
Žan ROMIH, 1992
David SAVIČ, 1997
Staš SLABE, 1993
Svarun STERGAR, 1994
Andrej STREHAR, 1996
Lovro ŠEPEC, 1998
Jožef ŠMID GUZEJ, 1997
Patricia TERAŽ, 1995
Andrej ZAVRTANIK, 1996

Številka: 811-1/2022-24
Datum: 16. 12. 2022

Marjan ŠAREC
MINISTER

6335.
Na podlagi tretjega in petega

odstavka 62. člena Zakona o obrambi (Uradni list RS, št. 103/04 – uradno prečiščeno besedilo, 138/04 – skl. US, 53/2005 – skl. US, 96/12 – ZPIZ-2, 95/15) in 5. člena Uredbe o činih in poviševanju v Slovenski vojski (Uradni list RS, št. 99/02, 87/05, 34/06, 116/07, 39/15 in 73/19) izdajam

ODREDBO
O PODELITVI ČINA VODNIK
38. GENERACIJI ŠOLE
ZA PODČASTNIKE

Marcel BERGLEZ, 1986
Mario CRNOVIČ, 1994
Andrej ČESEN, 1990
Drejc DAKSKOBLER, 1987
Žiga GABROVEC, 1987
Tadej GAJŠEK, 1991
Aldin GALIJAŠEVIČ, 1988
Dejan GERŽELJ, 1987
Rene GLUŠIČ, 1987
Aleš HAMULIČ, 1987
Rok HANAČEK, 1988
Rene HERNAH, 1992
Nejc HUMSKI, 1984
Martin KOLARIČ, 1986
Blaž LONČARIČ, 1983
Robi LUBINIČ, 1989
Nejc MAKAROVICH, 1993
Tilen MRAVLJE, 1996
Rok MURKO, 1987
Aljaž NARAT, 1992
Dejan PEJIČ, 1990
Erik PEKOL, 1983
Dean PLAHUTA, 1989
Alen POPLATNIK, 1989
Rok POŠTRAK, 1989
Matjaž SKOPEC, 1990
Rado TRETJAK, 1981
Andrej VRBNJAK, 1987
Blaž ZALAR, 1988
Dejan ZUPAN, 1992

Številka: 811-1/2022-29
Datum: 22. 12. 2022

Marjan ŠAREC
MINISTER

6336.
Na podlagi 54. člena Zakona o obrambi (Uradni list RS, št. 103/04 – uradno prečiščeno besedilo, 95/15 in 139/20) ter prvega odstavka 80. člena Pravilnika o priznanjih Ministrstva

za obrambo (Uradni list RS, št. 41/07, 4/11, 86/11, 105/13, 37/15, 72/18 in 32/21) izdajam

ODREDBO
O PODELITVI PRIZNANJ
MINISTRSTVA ZA OBRAMBO

ZAHVALNO LISTINO
S SPOMINSKIM KOVANCEM
prejmeta:
Borut ANGELI, 1965
Gorazd ŠEŠKO, 1965

Številka: 094-2/2022-51
Datum: 23. 12. 2022

Marjan ŠAREC
MINISTER

6337.
Na podlagi 54. člena Zakona o obrambi (Uradni list RS, št. 103/04 – uradno prečiščeno besedilo), drugega odstavka 80. člena Pravilnika o priznanjih Ministrstva za obrambo (Uradni list RS, št. 41/07, 4/11, 86/11, 105/13, 37/15 in 72/18) in Ukaza o priznanjih načelnika GŠSV št. 094-5 /2013-260 z dne 17. 1. 2014 izdajam

UKAZ
O PODELITVI PRIZNANJ
GENERALŠTABA SV

MEDALJO V SLUŽBI MIRU
prejme:
Miran BALAŽIC, 1977

Številka: 094-9/2022-24
Datum: 2. 11. 2022

Generalmajor
Robert GLAVAŠ
NAČELNIK GENERALŠTABA SV

6338.
Na podlagi 54. člena Zakona o obrambi (Uradni list RS, št. 103/04 – uradno prečiščeno besedilo), drugega odstavka 80. člena Pravilnika o priznanjih Ministrstva za obrambo (Uradni list RS, št. 41/07, 4/11, 86/11, 105/13, 37/15 in 72/18) in Ukaza o priznanjih načelnika GŠSV št. 094-5/2013-260 z dne 17. 1. 2014 izdajam

UKAZ
O PODELITVI PRIZNANJ
GENERALŠTABA SV

MEDALJO V SLUŽBI MIRU
prejmejo:
Žigmond BALOG, 1984
Primož BERNARD, 1974
Matjaž HROVAT, 1975
Vito SVETINA, 1980

Številka: 094-9/2022-23
Datum: 9. 11. 2022

Generalmajor
Robert GLAVAŠ
NAČELNIK GENERALŠTABA SV

6339.
Na podlagi 54. člena Zakona o obrambi (Uradni list RS, št. 103/04 – uradno prečiščeno besedilo), drugega odstavka 80. člena Pravilnika o priznanjih Ministrstva za obrambo (Uradni list RS, št. 41/07, 4/11, 86/11, 105/13, 37/15 in 72/18) in Ukaza o priznanjih načelnika GŠSV št. 094-5/2013-260 z dne 17. 1. 2014 izdajam

UKAZ
O PODELITVI PRIZNANJ
GENERALŠTABA SV

MEDALJO V SLUŽBI MIRU
prejmeta:
Primož HODAK, 1973
Darjan HOZJAN, 1985

Številka: 094-9/2022-25
Datum: 29. 11. 2022

Generalmajor
Robert GLAVAŠ
NAČELNIK GENERALŠTABA SV

6340.
Na podlagi 54. člena Zakona o obrambi (Uradni list RS, št. 103/04 – uradno prečiščeno besedilo), drugega odstavka 80. člena Pravilnika o priznanjih Ministrstva za obrambo (Uradni list RS, št. 41/07, 4/11, 86/11, 105/13, 37/15 in 72/18) in Ukaza o priznanjih načelnika GŠSV št. 094-5/2013-260 z dne 17. 1. 2014 izdajam

UKAZ
O PODELITVI PRIZNANJ
GENERALŠTABA SV

MEDALJO
V SLUŽBI MIRU
prejmejo:
Sandi BRUMEN, 1982
Sašo BURGIČ, 1983
Aleš CAF, 1984
Gregor CERAR, 1985
Tinkara CERAR, 1997
Dejan CIMERMAN, 1981
Timotej CUGMAS, 1990
Jasmin DIZDAREVIČ, 1992

Igor FIR, 1976
Matjaž FIRŠT, 1996
Marko GAČNIK, 1987
Boris GAŠPERIČ, 1990
Domen GAŠPERLIN, 1979
Danijel HERCEG, 1970
Jan HLAČER, 1987
Boštjan HRIBERNIK, 1975
Dejan HUTAR, 1986
Maja JAZBEC, 1980
Jure JESENOVEC, 1992
Martin KOTNIK, 1982
Dejan KRUMPAK, 1971
Miran KUNSTELJ VAŠL, 1987
Matic LENKO, 1987
Marko MAVSER, 1984
Almir MUJČINOVIČ, 1980
Rok NAUMOV, 1986
Matevž NOVAK, 1977
Vahid PAVLOVIČ, 1984
Jure POLJANŠEK, 1983
Denis POPUŠEK, 1988
Uroš POTNIK, 1980
Dušan PŠENIČNIK, 1975
Barbara RAMŠAK, 1978
Rudolf ROT, 1966
Igor SKRT, 1982
Mitja SLADNJAK, 1982
Gašper STARC, 1982
Denis ŠIMAC, 1981
Dejan ŠPEHAR, 1987
Rok ŠTUHEC, 1992
Andrej TOMŠIČ, 1983
Vesna VENCELBERGER, 1970
Lidija VIDIC, 1977
Sonja VOLF, 1982
Jure ZAKRAJŠEK, 1984
Valerija ZAKUŠEK, 1975
Katja ŽELEZINGER, 1992

Številka: 094-9/2022-26
Datum: 9. 12. 2022

Generalmajor
Robert GLAVAŠ
NAČELNIK GENERALŠTABA SV

6341.
Na podlagi 54. člena Zakona o obrambi (Uradni list RS, št. 103/04 – uradno prečiščeno besedilo), drugega odstavka 80. člena Pravilnika o priznanjih Ministrstva za obrambo (Uradni list RS, št. 41/07, 4/11, 86/11, 105/13, 37/15 in 72/18) in Ukaza o priznanjih načelnika GŠSV št. 094-5 /2013-260 z dne 17. 1. 2014 izdajam

UKAZ
O PODELITVI PRIZNANJ
GENERALŠTABA SV

MEDALJO V SLUŽBI MIRU
prejmejo:
Grega ARINGER, 1994
Robert AŠČIČ, 1988
Ernes AVDIČ, 1980
Jožef BABIČ, 1966
Gašper BAJUK, 1997
Valentin BATAGELJ, 2001
Maj BERIBAK VRTAČNIK, 2001
Ema BEVC, 1994
Marko BIZJAK, 1995
David BOGOVIČ, 1986
Jure BRENČIČ, 1996
Rok BREZAVŠČEK, 1989
Marko BUČAR, 1995
Samo BUKOVEC, 1972
Nik CEGLAR, 1999
Tadej COLAVINI, 1988
Neža CURK, 1998
Janez CUZNAR, 1980
Denis ČELIGOJ, 1994
Tadej ČOP, 1989
Lucijan ČUK, 1980
Jan DEBEVC, 1999
Žan DEMŠAR, 1996
Jure DETERDING, 1984
Miroslav DREV, 1982
Jan GRAJŠ, 1998
Dejan HENIGMAN, 1989
Peter HLUPIČ, 1993
Andraž HOČEVAR, 1991
Maks HOČEVAR, 1991
Ana Marija HORVAT, 1991
Urška HORVAT, 1996
Jožica JANEŽIČ, 1993
Tim JEREB, 1995
Igor JERŠIN, 1979
Jaka KASTELEC, 2001

Matej KEKUŠ, 1985
 Faruk KEMENDI, 1981
 Franc KLEMEN, 1981
 Matic KOBILŠEK, 1999
 Jan KOČEVAR, 1995
 Jan KOZIN, 1996
 Aljaž KOŽELJ, 1998
 Dejan KRALJ, 1987
 Rok KRIŽMAN, 2001
 Gregor KRMEJ, 1994
 Klemen KURET, 1997
 Primož LEVIČAR, 1994
 Borut LEVIČNIK, 1972
 Nejc MACUR, 1992
 Jernej MAROVT, 1978
 Aleksander MASELJ, 2000
 Dejan MIHELČIČ, 1990
 Jernej MODIČ, 1984
 Andraž MUHIČ, 1988
 Vito MUHIČ, 1970
 Tomaž NOSAN, 1980
 Matej PERKO, 1982
 Boštjan PERNAT, 1975
 Nejc PERŠOLJA, 1999
 Bojan PETEK, 1978
 Matic PETOVAR, 2000
 Benjamin PIRC, 2001
 Ludvik Lino PIRC, 1972
 Tomaž PISNIK, 1976
 Gašper PLATOVŠEK, 1995
 Edvin PODGORNİK, 1983
 Jan POTOČNIK, 1995
 Zlatko RADIČ, 1990
 Slobodan RADOSAVLJEVIČ, 1982
 Gašper RAJSSEL, 1993
 Žiga RAZBORŠEK, 1989
 Blaž REŽEK, 1990
 Aljoša ROŽIČ, 1989
 Dominik RUDOLF, 1997
 Klemen SEBANC, 1994
 Mark SEDLAR, 1999
 Uroš SIMONČIČ, 1993
 Grega SLAK, 1992
 Damijan SLEKOVEC, 1975
 Gašper SOTLER, 1991
 Jernej STARIČ, 1982
 Tomaž STARIČ, 1992
 Jernej SVETEK, 1996
 Timon SVETLIN, 1994
 Aleš ŠKAPER, 1998
 Sandi ŠOLMAN, 1990
 Fredi ŠPES, 1980
 Darko TERČON, 1978
 Peter TOMAŽIČ, 1978
 Marko TUSULIN, 1981
 Luka UCMAN, 1985
 Matej UHAN, 1989

Gregor VESELIČ, 1988
 Primož VOGRINC, 1993
 Sebastjan VOJSK, 1975
 Igor VRTAČNIK, 1975
 Matej VUČKO, 1995
 Tim ZLATE, 1998
 Borut ŽIČKAR, 1996
 David ŽNIDARŠIČ, 1981

Številka: 094-9/2022-27
Datum: 19. 12. 2022

Generalmajor
Robert GLAVAŠ
NAČELNIK GENERALŠTABA SV

6342.

Na podlagi četrtega odstavka 62. člena Zakona o obrambi (Uradni list RS, št. 103/04 – uradno prečiščeno besedilo) ter 2., 3. in 4. člena Uredbe o činih in poviševanju v Slovenski vojski (Uradni list RS, št. 99/02, 87/05, 34/06, 116/07, 39/15 in 73/19) izdajam

UKAZ
O POVIŠANJU VOJAKA
PROSTOVOLJNE REZERVNE
SESTAVE 10. PEHOTNEGA POLKA

v čin poddesetnika:
 Borut Rudolf STANDEKER, 1993

Številka: 811-3/2022-46
Datum: 2. 11. 2022

Podpolkovnik
Bojan LANGERHOLC
POVELJNIK 10. PEHP

6343.

Na podlagi četrtega odstavka 62. člena Zakona o obrambi (Uradni list RS, št. 103/04 – uradno prečiščeno besedilo) ter 2., 3. in 4. člena Uredbe o činih in poviševanju v Slovenski vojski (Uradni list RS, št. 99/02, 87/05, 34/06, 116/07, 39/15 in 73/19) izdajam

UKAZ
O POVIŠANJU VOJAKOV
430. MORNARIŠKEGA DIVIZIONA

I. v čin naddesetnika:
 Jan SEČNIK, 1989

II. v čin poddesetnika:
 Janij LOGAR, 1996
 Mark PRAZNIK, 1996

Številka: 811-3/2022-47
Datum: 7. 11. 2022

Kapitan bojne ladje
Bogomir TOMAŽIČ
POVELJNIK DIVIZIONA

6344.

Na podlagi četrtega odstavka 62. člena Zakona o obrambi (Uradni list RS, št. 103/04 – uradno prečiščeno besedilo) ter 2., 3. in 4. člena Uredbe o činih in poviševanju v Slovenski vojski (Uradni list RS, št. 99/02, 87/05, 34/06, 116/07, 39/15 in 73/19) izdajam

UKAZ
O POVIŠANJU VOJAKOV
132. GORSKEGA POLKA

v čin desetnika:
 Andrej BENČINA, 1995
 Uroš RIBIČ, 1992

Številka: 811-3/2022-45
Datum: 15. 11. 2022

Podpolkovnik
Tomaž ŽBOGAR
POVELJNIK 132. GORP

LAHKO KOLESNO OKLEPNO VOZILO 4 × 4 PERUN

foto Bruno Toič

Usposabljanje voznikov v terenski vožnji na Počku

vozilo pa namestili nova zabojnika z zmogljivejšimi akumulatorji. Vojaški uslužbenec XII. razreda Klemen Avguštin iz oddelka za vozila v Inženiringu Logistične brigade je pojasnil, da ima vozilo zdaj precej višjo energetsko zmogljivost, kar mu omogoča nemoteno delovanje elektronskih sistemov, termovizijske kamere, radijskih postaj in drugih sistemov v tihi stanju, to je brez delovanja motorja. Med nadgradnjo so na vozila namestili sredstva zvez, ki so povezana s podatkovnim vodilom na vozilo. »Sredstva zvez tako postanejo integrirana in so del vozila,« je razložil Avguštin in dodal, da so na vozila vgradili radijske naprave Harris-160 in Harris-152. Nadgradnja je vključevala tudi vgradnjo senzorjev za delovanje v JRKB-kontaminiranem okolju. Vozila za Enoto za specialno delovanje bodo imela nekaj več opreme. Nadgradnja vozila v prvem delu je zahtevala 60 delovnih ur, za namestitvev radijskih naprav pa so potrebovali še dodatnih 12 ur. Pri nadgradnji sistemov v vozila je pomagal tudi usposobljen in certificiran inštruktor ameriškega proizvajalca Oshkosh Defense. »Njegova naloga je bila, da nam svetuje, če česa ne znamo,« je povedal Avguštin in razložil, da je tuji inštruktor poskrbel tudi za neposredno povezavo s proizvajalcem po tehnični plati.

USPOSABLJANJE VOZNIKOV ZA TERENSKO VOŽNJO IN VOŽNJO PO JAVNI CESTI

Od 18. do 28. januarja je v Logistični brigadi ob pomoči štirih inštruktorjev – voznikov z licencami za vožnjo lahkih kolesnih oklepnih vozil 4 x 4 Perun iz Enote za specialno delovanje, Logistične brigade in 1. brigade – potekalo usposabljanje še zadnjih 12 pripadnikov 72. brigade za pridobitev licence za vožnjo lahkih kolesnih oklepnih vozil 4 x 4 Perun. Pripadniki 1. brigade in Enote za specialno delovanje so voznike usposabljali že septembra in decembra lani na Osrednjem vadišču Slovenske vojske na Počku in na javnih cestah po Sloveniji. Praporščak Davor Režek iz poveljstva Logistične brigade,

ki je bil vodja usposabljanja voznikov za lahka kolesna oklepna vozila 4 x 4 Perun, je razložil, da je usposabljanje voznikov pomembna dejavnost med uvajanjem novih vozil v operativno uporabo. Ko bodo vozila predana v enote, pa bodo za nadaljnja usposabljanja novih voznikov poskrbeli inštruktorji iz enot, ki so jih usposobili. Praporščak Režek je povedal, da morajo vozniki za udeležbo na usposabljanju imeti vozniški izpit C-kategorije za tovorna vozila zaradi uporabe vozil

na javnih cestah. Po pripravi inštruktorjev in potrebnih materialnih sredstev za usposabljanje so inštruktorji pripravili tematski in terminski načrt usposabljanja, ki obsega 80 ur, učne priprave ter dokumentacijo za izvedbo usposabljanja. V okviru usposabljanja so tečajnike najprej seznanili s teorijo, in sicer so jih poučili o vozilu, osnovnih postopkih vzdrževanja, odpravljanju napak in delovanju vseh sistemov na vozilu, nato pa so izvedli relacijsko vožnjo v vojaški

Analiza usposabljanja po terenski vožnji

koloni, in sicer iz Maribora po avtocesti, magistralnih in regionalnih cestah do Osrednjega vadišča Slovenske vojske v Postojni. Terensko usposabljanje podnevi in ponoči je poleg vožnje v različnih vremenskih in terenskih razmerah obsegalo še usposabljanje za vleko vozila z drugim vozilom, premagovanje navpične ovire in za samoizvleko z vitlom. Usposabljanje so končali z enodnevним treningom voznikov na poligonu v Centru varne vožnje AMZS na Vranskem.

BESEDILO Marko Pišlar
FOTO Bruno Toič

REZERVISTE URILI V URBANEM BOJEVANJU

V petek, 27. januarja, so pripadniki pogodbene rezervne sestave Slovenske vojske iz rodovskega bataljona 1. brigade Slovenske vojske s taktično vajo končali prvo letošnje šestdnevno obvezno usposabljanje. Slovensko vojsko poleg poklicnih pripadnikov stalne sestave trenutno dopolnjuje 759 pripadnikov pogodbene rezervne sestave, ki so z Ministrstvom za obrambo sklenili pogodbo o opravljanju vojaške službe v rezervni sestavi Slovenske vojske. Z ekipo Revije Slovenska vojska smo jih obiskali v kraju Obrov v občini Hrpelje - Kozina, kjer so pri Lovskem domu Žabnik izvedli napad na objekt, ga pregledali in iz njega rešili zajete talce.

PRVO LETOŠNJE USPOSABLJANJE POGODBENIH REZERVISTOV V SLOVENSKI VOJSKI

59 pripadnikov pogodbene rezerve rodovskega bataljona 1. brigade se je konec januarja udeležilo letošnjega prvega šestdnevnega obveznega usposabljanja. Poveljnik rodovskega bataljona 1. brigade podpolkovnik Dragan

Marić je povedal, da so ob analizi stanja usposobljenosti pogodbene rezervne sestave v enoti ugotovili nekatere pomanjkljivosti, zato so se letos odločili za spremembo in nadgradnjo koncepta usposabljanja. Tega so razdelili na dva dela. V okviru prvega so se pogodbeni rezervisti urili v postopkih iz splošnih vojaških veščin v Vojašnici Boštjana Kekca na Bohinjski Beli in v okolici. Prav tako so se usmerili v usposabljanje iz taktičnih postopkov bojevanja v urbanem okolju, pri čemer so izvedli vpad v objekt, ga pregledali in iz njega rešili ujetnike. Poskrbeli so še za oskrbo ranjencev v bojnih razmerah in zahtevali medicinsko evakuacijo. Drugi del usposabljanja je

Priprave na vpad v objekt

bil namenjen prepoznavanju voditeljskih sposobnosti pripadnikov, pri čemer so poudarili osnove bojnega procesa odločanja ter delo s skupino in oddelkom. Podpolkovnik Marić je razložil, da so pripadnikom pogodbene rezerve dali priložnost, da poveljujejo svojim skupinam in oddelkom. Ob koncu usposabljanja so analizirali usposabljanje ter pogodbene rezerviste seznanili z možnostmi zaposlitve v stalni sestavi Slovenske vojske, z napotitvami na nadaljnja vojaška šolanja

vojak
DAMJAN KOLŠEK

»Kot rezervist še nisem sodeloval na misiji v tujini, kar me tudi ne zanima, saj sem rad doma.«

poddesetnik
ANTON CAJNAR

»Vesel sem, da smo na tokratnem usposabljanju spet urili postopke iz vojaške taktike.«

poddesetnik
ELVIS KRANJEC

»Za pogodbeno rezervo sem se odločil, ker me veseli vojaško delo in ker mi to predstavlja izziv.«

in usposabljanja ter s sodelovanjem v mednarodnih operacijah in na misijah v tujini. Podpolkovnik Marić je kot poveljnik zelo zadovoljen, da vidi pred seboj nasmejane, zadovoljne in visoko motivirane posameznike. »To so zahtevne operacije, ki zahtevajo urjenje, da so enote suverene pri svojem izvajanju,« je poudaril poveljnik rodovskega bataljona in dodal, da je navdušen nad tem, kar so v kratkem prikazali rezervisti.

IZVEDLI NAPAD IN IZ OBJEKTA REŠILI TALCE

Na taktični vaji pri Lovskem domu Žabnik v Obrovu je skupina napadalcev iz bližnjega borovega gozda iz dveh smeri izvedla napad na objekt, ga pregledala, razorožila teroriste in iz objekta rešila zajete talce. Zaključna akcija bi bila še zanimivejša, če pod vznožjem Brnikov ne bi pihala močna burja. Ta je preprečila, da bi vojake do objekta za vpad prepeljali z vojaškim helikopterjem in izvedli helikopterski desant. V zraku zaradi močnega vetra tudi ni bilo brezpilotnega letalnika Belin, ki bi jim pomagal pri izvidovanju in oceni učinkov na bojišču. Pripadniki pogodbene rezerve iz prvega voda so najprej izvedli napad na objekt ter v njem zajeli in razorožili osebe, ki so v notranjosti zadrževale talce. Drugi vod je medtem poskrbel za širše zavarovanje območja v okolici napadenega objekta. Nato sta se voda v vlogah zamenjala. Podpolkovnik Marić je poudaril, da je šlo za scenarij nekega povsem verjetnega dogodka, kakršni se zdaj dogajajo v svetu. »V ukrajinsko-ruskih spopadih gre za frontalno bojevanje s težkim orožjem, vendar se na koncu to bojevanje preseli tudi v urbano okolje,« je pojasnil podpolkovnik Marić in dodal, da gre za kompleksne operacije, na katere moramo pripraviti pripadnike, ter za nove trende bojevanja, ki se pojavljajo v svetu.

VESELI SO VNOVIČNIH URJENJ IZ VOJAŠKE TAKTIKE

Z izvedenimi aktivnostmi so bili vidno zadovoljni tudi pogodbeni rezervisti iz rodovskega bataljona. Vojak Damjan Kolšek iz čete za zveze je pripadnik pogodbene rezerve Slovenske vojske od leta 2005. Zadovoljen je, da so znova izvedli usposabljanje, na katerem urijo vojaško taktiko,

Skupina rezervistov se je pretihotapila skozi gozd in presenetila z napadom.

Pregled notranjosti objekta, v katerem so zadrževali talce.

saj so se v zadnjem obdobju večinoma pripravljali za stražarske dolžnosti ter varovanje objektov in državne meje. Z ozirom na njegovo starost in usklajevanje z delodajalcem se mu zdi usposabljanje povsem primerno dolgo. Kot rezervist še ni sodeloval na mednarodni misiji v tujini, kar ga tudi ne zanima, saj ima rad svoj dom. Poddesetnik Anton Cajnar je pogodbeni pripadnik rezervne sestave

v lahki raketni bateriji zračne obrambe. Za vstop v pogodbeno rezervo leta 2005 se je odločil zaradi veselja po opravljanju vojaške službe. Vesel je, da so na tokratnem usposabljanju spet urili postopke iz vojaške taktike, zlasti pa postopke bojevanja v urbanem okolju, ki so za rezerviste nekaj povsem novega. Poddesetnik Elvis Kranjec je pripadnik pogodbene rezerve v bateriji za ognjeno podporo. Za službo v rezervni sestavi se je odločil, ker ga veseli vojaško delo in mu to predstavlja nov izziv. To usposabljanje je tudi zanj pozitivna sprememba, saj so se v zadnjem obdobju veliko urili za opravljanje stražarskih dolžnosti in varovanje. Vesel je, da so po dolgem času spet doživeli pravo vojaško akcijo in izkusili nekaj adrenalina.

TRIDESET LET ŠOLANJA ČASTNIKOV V SLOVENSKI VOJSKI

BESEDILO Jerneja Grmadnik
FOTO Marjan Laznik

Slovesnost ob 30-letnici
šolanja častnikov Slovenske
vojske je potekala v Narodnem
domu v Mariboru.

V Narodnem domu v Mariboru je 3. februarja potekala slovesnost ob 30-letnici šolanja častnikov Slovenske vojske. Zbrane sta nagovorila poveljnik Poveljniško-štabne šole polkovnik Ivan Turnšek in poveljnica Šole za častnike polkovnica Alenka Petek, osrednji govornik pa je bil minister za obrambo Marjan Šarec. Na slovesnosti so zaslužnim podelili medalje in plakete Poveljniško-štabne šole in Šole za častnike. Ob okroglem jubileju smo o doživetjih in načrtih za prihodnost govorili s poveljnikom ter poveljnico omenjenih šol.

Poveljniško-štabna šola deluje v sestavi Centra vojaških šol in je nosilec nadaljevalnega vojaškega izobraževanja in usposabljanja častnikov ter višjih vojaških uslužbencev. Ustanovljena je bila 1. februarja 1993 in je najprej delovala v Poljčah na Gorenjskem, leta 2009 pa se je preselila v prostore Kadetnice v Mariboru. V govoru je poveljnik Poveljniško-štabne šole polkovnik Ivan Turnšek izpostavil, da se je šolanje začelo v razmerah, ki so bile povsem drugačne od današnjih. Takrat je Evropa zacvetela v pomladnem prebujanju narodov, danes pa se vojaška stroka spoprijema z novimi izzivi, kot sta obnovev strateškega tekmovanja velikih sil in spreminjajoč se značaj vojaških spopadov zaradi uvajanja naprednih tehnologij. »Zato postaja toliko pomembnejše, da sistem izobraževanja častnikov omogoča možnost trajne strokovne in osebne rasti,« je pojasnil in izpostavil, da je programsko vodilo Poveljniško-štabne šole težnja po strokovni aktualnosti, razvijanju ustvarjalnega in kritičnega mišljenja, refleksije ter ocenjevanja svoje uspešnosti. »S programi izobraževanja in usposabljanja bomo zajemali tiste standarde in znanje, ki bodo našim častnikom omogočali povezljivost s pripadniki drugih zaveznških vojsk ter sposobnost delovanja v mednarodnem okolju,« je še poudaril polkovnik. Sklenil je, da bodo v nadaljevalnem vojaškem izobraževanju in usposabljanju častnikov poudarjali kritično razmišljanje, usmerjenost v profesionalnost, etiko in sodelovanje, saj je to podlaga za ohranjanje in razvoj vojaške profesije, temelječe na vojaški strokovnosti, korporativnosti ter skupnih vrednotah. Ob okrogli obletnici so podelili tudi medalje in plakete Poveljniško-štabne šole. Bronasto medaljo je prejel podpolkovnik Albin Tepeh, bronasto plaketo pa

Polkovnik Turnšek je povedal, da je programsko vodilo šole težnja po strokovni aktualnosti, razvijanju ustvarjalnega in kritičnega mišljenja, refleksije ter ocenjevanja svoje uspešnosti.

Polkovnica Petek je pojasnila, da bodo po 30 letih povsem internega vojaškega izobraževanja z vojaškim modulom vstopili v svet javno veljavnega izobraževanja.

Carmen Kos. Prejemnika medalje in plakete sta tudi podpolkovnik v pokoju Stanko Kac in brigadir v pokoju docent dr. Branimir Furlan.

VOJAŠKI MODUL BO DEL JAVNEGA ŠOLSTVA

1. februarja 1993 je izobraževanje in usposabljanje začela tudi prva generacija slušateljev Šole za častnike. Poveljnica polkovnica Alenka Petek je v svojem govoru izpostavila, da merilo uspeha v teh letih ni število diplom, temveč so to častniki, ki so sposobni uspešno uresničevati poslanstvo svoje enote in so pripravljeni trdo delati, da bi se enota razvijala, ter se še naprej izobraževati in opravljati čedalje zahtevnejše naloge. Omenila je pomembno novost v načinu šolanja častnikov, saj bodo po 30 letih povsem internega vojaškega izobraževanja z vojaškim modulom vstopili v svet javno veljavnega izobraževanja. »To je korak, s katerim želimo pridobiti večjo prepoznavnost častniškega poklica in dvigniti kakovost našega izobraževanja,« je poudarila in sklenila, da bodo morali v to novo obdobje vložiti svoje izkušnje in trud ter bodočim častnikom zagotoviti toliko znanja, veščin in vojaških navad, da bodo lahko uspešno uresničevali poslanstvo svojih enot in posledično Slovenske vojske. Bronasto medaljo Šole za častnike je prejel

praporščak Mitja Horn, bronasto plaketo pa Sektor za vojaške zadeve. Slavnostni govornik na proslavi ob 30-letnici šolanja častnikov je bil minister za obrambo Marjan Šarec, ki je izpostavil, da ima Slovenska vojska že dolgo tradicijo vojaškega šolstva. Poudaril je pomen izobraženega kadra, ki ima veščine, zna poveljevati, razume razmere in se zna odzvati v pomembnih trenutkih ter se nenehno izobražuje.

TEŽIJO K STROKOVNI AKTUALNOSTI

Na Poveljniško-štabni šoli je v 30 letih različne oblike šolanja končalo 1470 častnikov. Pod njenim vodstvom potekajo štabno šolanje za pridobitev čina stotnika, višji štabni tečaj za pridobitev enega izmed pogojev za povišanje v čin majorja ter generalštabno vojaško izobraževanje in usposabljanje za pridobitev enega izmed pogojev za povišanje v čin polkovnika. »Na štabnem šolanju izobražujemo častnike za dolžnosti poveljnikov čet in štabne dolžnosti v poveljstvih bataljonov in brigad. Njihovo izobraževanje vključuje znanje iz poveljevanja, voditeljstva in etike, načrtovanja delovanj, taktike in

različnih oblik delovanja čete in bataljona, vključno z elementi združenega bojevanja na tej ravni. Program traja pol leta oziroma 797 ur. Na višjem štabnem tečaju morajo slušatelji že razumeti širši kontekst mednarodnih odnosov, spoznavajo podsisteme nacionalnovarnostnega sistema, pridobivajo sposobnosti delovanja v štabih na taktični in operativni ravni, načrtovanja in razumevanja načel delovanja združenih taktičnih enot. Program obsega tudi študijsko potovanje v tujino. Šolanje traja sedem mesecev oziroma 960 ur. Na generalštabnem vojaškem izobraževanju in usposabljanju je temeljni namen pridobivanje znanja za usklajeno vodenje elementov nacionalnovarnostnega sistema na operativni in strateški ravni v globalnem mednarodnem okolju. Za slušatelje je bistveno razumevanje geopolitične slike, saj so to tisti častniki, ki bodo v prihodnosti pripravljali nove strategije. Znati morajo oblikovati strateško misel ter biti sposobni voditi poveljstva in enote Slovenske vojske na združeni taktični, operativni in strateški ravni. V program, ki traja eno leto oziroma obsega 1860 ur, je vključen tudi več strokovnih ekskurzij,« je postopnost šolanja častnikov opisal polkovnik Turnšek. Trenutno v Poveljniško-štabni šoli poteka šolanje 27. generacije višjega štabnega tečaja, ki se je začela izobraževati in usposablјati oktobra lani, februarja pa se je začelo tudi dopolnilno šolanje izredne devete generacije generalštabne šole za tiste pripadnike, ki so v tujini končali delno primerljiv program in morajo nekatere obveznosti opraviti še v Sloveniji. Maja bo nadaljevalno šolanje začela 33. generacija štabnega šolanja, oktobra pa 28. generacija višjega štabnega tečaja in predvidoma tudi 10. generacija generalštabnega vojaškega izobraževanja in usposabljanja. Polkovnik Turnšek je poudaril strokovno aktualnost šole, saj so bili programi v preteklosti usmerjeni bolj v preigravanje mirnodobnih scenarijev in operacij nizke intenzivnosti, danes pa morajo slušateljem predati znanje, da bodo delovali v operacijah visoke intenzivnosti oziroma klasičnem vojaškem spopadu. »Zgodilo se je veliko tehnoloških sprememb, pojavili so se brezpilotniki, aktualizirata se kibernetsko delovanje in vesoljska tehnologija, vse to morajo naši slušatelji poznati,« je pojasnil. Nekatere vrste znanja pa ostajajo

temeljne in univerzalne: »Med njimi so voditeljske veščine, pri čemer učimo sodobne tehnike, najpomembnejši vrlini častnikov pa ostajata odgovornost do podrejenega in temeljito tehtanje vsakršne odločitve.« Nekateri slušatelji so napoteni na primerljiva šolanja v tujino. »To plemeniti naš sistem, saj tako dobimo povratne informacije in velikokrat ugotavljamo, da na marsikaterem področju vodimo,« je pojasnil polkovnik Turnšek. Pojavlja se tudi težnja po tem, da vsak kandidat za višjega častnika vsaj eno šolanje opravi na Poveljniško-štabni šoli, saj je nujno razumevanje slovenskih posebnosti. Cilj v prihodnosti je, da se na področju vojaškega šolstva oblikuje visoka vojaška šola, ki bi omogočila slušateljem, da po končanem šolanju dobijo tudi verifikacijo v javnem izobraževalnem zavodu, pri čemer bi bila s štabnim šolanjem in višjim štabnim tečajem priznana druga bolonjska stopnja, generalštabno šolanje pa bi povezali z doktorati. Prav tako si želijo znižati starost slušateljev, povečati število profesorjev iz svojih vrst ter najti način za večji delež slušateljic, predvsem na višjih stopnjah častniškega izobraževanja.

ŠOLA ZA ČASTNIKE PRED NOVIMI IZZIVI

Na Šoli za častnike se trenutno šola 35. generacija slušateljev. Šola se je med svojim razvojem spreminjala. Polkovnica Alenka Petek je med največje spremembe uvrstila vstopne pogoje, saj zdaj že desetletje izvajajo selekcijo kandidatov za Šolo za častnike, kot inštruktorski kader pa poleg častnikov sodelujejo tudi izkušeni podčastniki. »Častniki dajejo slušateljem znanje o okolju poveljevanja, podčastniki pa veščinski vidik. Pri vsem, kar delamo, se trudimo povezati znanje z veščinami, saj je v realnosti nujno oboje. Nekoč je bilo bolj poudarjeno znanje, in ne toliko veščine. To se je med leti uravnotežilo, tako da so častniki, ko končajo Šolo za častnike in kot poveljniki prevzamejo vode, usposobljeni toliko, da lahko takoj začnejo delati, potem pa s pridobivanjem izkušenj napredujejo,« je izpostavila polkovnica. Povedala je še, da so pri selekcijah v zadnjih letih vključili skupino psihologov, ki sodeluje pri ocenjevanju kandidatov. Ob tem je poudarila, da se program ne spreminja vsako leto, saj morajo bodoči častniki pridobiti nekatere vrste vojaškega strokovnega znanja, ki so temeljne. Ko potem preigravajo različne situacije, scenarije prilagodijo trenutnim razmeram: »Če smo bili nekoč bolj usmerjeni v mirovne operacije in so bila temu prilagojena terenska usposabljanja, so zdaj zaradi razmer usposabljanja usmerjena v konvencionalno bojevanje.« Sodobni častnik mora biti razgledan in imeti odlično strokovno znanje, hkrati pa biti fleksibilen in odprt za novosti. Vse bolj sta pomembna integriteta ter poznavanje sodobnih orodij in tehnologij. »Marsikatero znanje, ki je bolj značilno za višje ravni, se v trenutnih razmerah pričakuje že na nižji ravni. Zdaj morajo že poveljniki voda poznati več področij, saj je postalo okolje veliko bolj kompleksno,« je opisala sogovornica. Predstavila je še uvajanje vojaškega modula, ki bo v prihodnosti na voljo v šestem semestru na nekaterih civilnih izobraževalnih programih. Z modulom bi lahko privabili več častnikov, saj se bodo študenti že med študijem seznanili s Slovensko vojsko, upajo pa tudi, da bi tako lahko pridobili mlajše kandidatke in kandidate. Z dokončanim trimesečnim vojaškim modulom bi bil kandidat za častnike priznan del programa na Šoli za častnike, ki bo temu prilagodila šolanje. »Nekateri bodo ta modul že opravili, še vedno pa bodo na Šolo za častnike prihajali kandidati s fakultet, ki ga ne bodo imeli, zato ga bodo opravljali v Šoli za častnike. Modul je bolj akademske narave, nato pa bo za vse sledil še bolj praktičen, veščinski del. Šolo za častnike tako čakajo novi izzivi. Sedanja 35. generacija se še zadnja šola po trenutnem sistemu, že s prihodnjo generacijo bomo pilotno preizkusili nov sistem, torej bomo delali, kot da je modul že uveden. 37. generacija se bo šolala že na podlagi vpeljanega modula,« je opisala polkovnica Petek. Ob koncu pogovora je predstavila še statistiko Šole za častnike, na kateri je v 30 letih šolanje končalo 34 rednih ter med letoma 1995 in 2004 pet izrednih generacij, skupno torej 1006 častnikov, 908 v rednih ter 98 v izrednih generacijah.

TRI DESETLETJA MORNARICE SLOVENSKE VOJSKE

BESEDILO Marko Pišlar
FOTO Bruno Toič

V ponedeljek, 30. januarja, je v Gledališču Koper potekala slovesnost ob 30-letnici delovanja rodu pomorstvo in mornariške enote Slovenske vojske. 30. januarja 1993 se je v portoroški marini prvič predstavila mornariška enota samostojne Republike Slovenije – takratni 430. združeni odred obalne obrambe, ki je kmalu po prejemu bojnega praporja že začel usposablјati vojake na služenju vojaškega roka oziroma prve generacije slovenskih mornarjev. Slovesnosti ob 30-letnici so se udeležili minister za obrambo Marjan Šarec, načelnik Generalštaba Slovenske vojske generalmajor Robert Glavaš, poveljnik sil generalmajor Roman Urbanč, koprski in ankaranski župan ter upokojeni, nekdani in sedanji pripadniki 430. mornariškega diviziona.

MORJE DAJE NAŠI DRŽAVI POSEBNO MOČ IN ODGOVORNOST

Poveljnik 430. mornariškega diviziona kapitan bojne ladje Bogomir Tomažič je v pozdravnem nagovoru izpostavil, da je Slovenija pomorska država, kar je razglasila že pred svojo osamosvojitvijo leta 1991 s sprejetjem Resolucije o pomorski usmeritvi Republike Slovenije 7. marca. Po Tomažičevih besedah je to pomembno dejstvo, ki naši državi daje posebno moč in tudi odgovornost. Izpostavil je, da so pripadniki mornariškega diviziona v treh desetletjih imeli vizijo in razumevanje pomena morja za Republiko Slovenijo, kam se usmeriti in kako razvijati zmogljivosti, da bodo izpolnjevali poslanstvo in naloge, ki jih od njih pričakujejo Slovenija ter njeni državljani. Koprsko pristanišče je danes pomembno okno v svet za nacionalno in širše centralno evropsko gospodarstvo. »Pomena in strateške vloge koprskega pristanišča se danes vse bolj zavedamo na vseh politično-vojaških ravneh doma ter v evro-atlantskih povezavah,« je poudaril Tomažič in dodal, da morje je bilo, je in bo zahtevno okolje za delovanje in uporabo, temu primeren pa

je bil tudi razvoj enote. Spomnil je, da so od skromnih začetkov, potrebnih za usposablјanje nabornikov vojaških potapljačev, skozi več mejnikov razvili sodobno mornariško zmogljivost za zagotavljanje suverenosti Republike Slovenije na morju. Poveljnik diviziona je izpostavil, da je zaradi spremenjenih geopolitičnih razmer v Evropi in širše pred enoto zahtevno obdobje. Posledici teh sprememb sta intenzivnost usposablјanja in vaj ter opremljanje enot s sodobno vojaško opremo in oborožitvijo v zadnjih petih letih. Ob tem je naštel številne projekte opremljanja, ki so si jih v zadnjih letih zelo želeli. Mornariški divizion naj bi najpozneje leta 2024 dobil svoj vojaški privez v pristanišču v Kopru. V kratkem pričakujejo izdajo gradbenega dovoljenja in razpis za izbiro izvajalca, kar bo omogočilo nakup ter postavitev novega plavajočega pomola Slovenske vojske, tako da bodo njeni ladje in plovila končno privezani na lastno infrastrukturo. Pripravlja se tudi razpis za obsežno posodobitev večnamenske ladje Triglav, ki bo omogočila ustrezno povezlјivost te zmogljivosti za delovanje v pomorskih operacijah po standardih zavezništva. Poveljnik diviziona je izpostavil krepitev civilno-vojaškega sodelovanja enote z vasjo Lopar, ki je bila vedno kot njihov dom in v katero se vsako leto vračajo, da se spomnijo svojih korenin. V ortopedski bolnišnici Valdoltra vzpostavljajo drugi hiperbarični center v Republiki Sloveniji. Slovenska vojska je svojo sodobno hiperbarično komoro že premaknila v ankaransko bolnišnico in v kratkem pričakujejo začetek procesov civilnega zdravljenja v njej. Vpetost v civilno okolje pa v enoti izkazujejo tudi z veliko dogodki ter podporo različnim ustanovam in športnim društvom v slovenski Istri, zlasti intenzivno pa sodelujejo z občinama Ankaran ter Koper. Ob koncu se je kapitan bojne ladje Tomažič vsem zahvalil za prispevek, sodelovanje in pomoč

**Koncert vojaškega
orkestra z Leo Sirk**

Poveljnik sil je bronasto plaketo izročil 430. mornariškemu divizionu.

v treh desetletjih. Čestital je pripadnikom divizionu ob njihovem prazniku in jim zaželel mirno morje v naslednjem desetletju zahtevnega razvoja. Nadaljnji razvoj mornariške enote Slovenske vojske in nadaljevanje sodelovanja z Ministrstvom za obrambo pa sta v svojih nagovorih podprla tudi župan koprške mestne občine Aleš Bržan in župan Ankarana Gregor Strmčnik.

NADALJNI RAZVOJ POMORSTVA KAŽEJO NAPOVEDANE NALOŽBE

Osrednji govornik na slovesnosti ob 30-letnici enote minister za obrambo Marjan Šarec je poudaril, da je Slovenija država z dolgo pomorsko tradicijo, čeprav je veliko slovenskih pomorščakov

v preteklosti plulo pod tujimi zastavami, se borilo za tuje interese in umiralo v tujih morjih. Šele z nastankom svoje države smo Slovenci dobili tudi svojo vojsko in mornarico. »Pred tridesetimi leti ste prejeli prapor ter začeli pisati bogato zgodovino in tradicijo 430. mornariškega divizionu,« je poudaril minister Šarec in dopolnil, da so se v tem obdobju spremenile varnostne razmere, Slovenija je postala članica Nata, pojavili pa so se novi načini bojevanja in sodobne tehnologije, kakršni so bili pred tridesetimi leti le sanje. Minister Šarec je izpostavil, da je Slovenija pomorska država ne glede na dejstvo, da imajo druge države več kilometrov obale in večje mornariške zmogljivosti, zato moramo slovensko obalo varovati in jo braniti, saj predstavlja naše okno v svet. Zavzel se je za nadaljnji razvoj pomorstva, kar kažejo tudi napovedane naložbe v mornariški enoti. Minister Šarec je poudaril, da je 430. mornariški divizion zgled, kako ohranjati tradicijo in prispevati k obrambi domovine ter delovati širše v okviru zaveznitva. Ob koncu nagovora se je zahvalil poveljujočim in pripadnikom enote za dobro opravljeno delo ter jim zaželel veliko poguma, volje, uspehov in mirnega morja v nadaljnjih tridesetih in več letih delovanja.

Ob koncu slovesnosti je potekala podelitev priznanj in medalj. Poveljnik sil Slovenske vojske generalmajor Roman Urbanč je bronasto plaketo podelil 430. mornariškemu divizionu, poveljnik divizionu kapitan bojne ladje Bogomir Tomažič pa priznanja najzaslužnejšim pripadnikom enote. Prav tako so podelili plaketo enote za civilno-vojaško sodelovanje, ki so jo prejeli Fakulteta za pomorstvo in promet, Muzej Sergeja Mašere iz Pirana in Vaška skupnost Lopar. Prireditve je z glasbenim nastopom popestril nastop Orkestra Slovenske vojske z gostujočo pevko domačinko Leo Sirk.

PRIJATELJSTVO SKOZI TEK

BESEDILO Marko Pišlar, FOTO Bruno Toič

V petek, 17. februarja, je bil v vseh vojašnicah Slovenske vojske izveden tek ob dnevu Mednarodnega sveta za vojaški šport (CISM), ki ga praznujemo 18. februarja. Na ta dan je bila leta 1948 organizacija tudi ustanovljena. Osrednji tek ob dnevu Mednarodnega sveta za vojaški šport je potekal v Vojašnici Ivana Cankarja na Vrhniki, kjer se je tekačem iz Poveljstva sil in Športne enote pridružil še poveljnik sil Slovenske vojske generalmajor Roman Urbanč.

Mednarodni svet za vojaški šport ob obletnici svoje ustanovitve februarja spodbuja države članice, da skladno z motom organizacije, ki je Prijateljstvo skozi šport, organizirajo množične športne prireditve in dogodke ter tako prispevajo k zdravemu načinu življenja in širjenju skupnih vrednot sveta. Mednarodni svet za vojaški šport je organizacija, ki danes združuje 140 držav članic. Ustanovljen je bil 18. februarja 1948 z namenom, da bi se vojske po dveh velikih vojnah poskušale družiti in prispevati k vzdrževanju svetovnega miru s sodelovanjem med oboroženimi silami na športnem področju. Tako je bila tri leta po koncu druge svetovne vojne uresničena zamisel, da se vojaki ne bi srečevali samo na bojnem polju, temveč tudi na športnih terenih. Slovenija je članica organizacije od leta 1992, zato so lani praznovali 30-letnico članstva na prireditvi, na kateri so se spomnili

Dvig zastave Mednarodnega sveta za vojaški šport

uspehov, ki so jih pripadniki Slovenske vojske dosegli v vseh treh desetletjih. Kot je v nagovoru pripadnikom na postrojitenem mestu vrhniške vojašnice pred začetkom teka povedal poveljnik Športne enote Slovenske vojske podpolkovnik Jure Velepec, Mednarodni svet za vojaški šport organizira do 25 svetovnih vojaških prvenstev in drugih tekmovanj, ki se jih udeležuje tudi Slovenska vojska. Med največjimi športnimi dogodki so vsaka štiri leta svetovne zimske in poletne vojaške igre, ki so se začele izvajati v devetdesetih letih prejšnjega stoletja. Do zdaj so potekale tri zimske vojaške igre in sedem poletnih. Podpolkovnik Velepec je poudaril, da so pripadniki Slovenske vojske na vojaških igrah in svetovnih vojaških prvenstvih v tridesetih letih osvojili 212 kolajn. Ob tem je dodal, da sta organizacija in izvedba teka ob mednarodnem dnevu vojaškega športa zahtevna projekta. Pobudo je Mednarodni svet za vojaški šport začel izvajati leta 2006 po vzoru Mednarodnega olimpijskega komiteja, ki vsako leto organizira veliko tekov netekmovalnega značaja s poudarkom na množičnosti in promociji športa ter zdravega načina življenja. Slovenska vojska se je pobudi pridružila prvo leto po svojem nastanku, zadnji dve leti pa teka zaradi epidemije covida-19 ni bilo. Udeleženci so po vojašnicah Slovenske vojske ob mednarodnem dnevu vojaškega teka tekli med redno kondicijsko vadbo. Pri tem je dolžina znašala od dva do pet kilometrov v zmernem tempu, ki ga zmorejajo udeleženci, saj je bil tek rekreativnega, in ne tekmovalnega značaja. Pripadniki Poveljstva sil Slovenske vojske so tekli v Vojašnici Ivana Cankarja na Vrhniki pod organizacijo in strokovnim vodstvom pripadnikov Športne enote, ki so pred začetkom poskrbeli še za izvedbo ogrevalnih vaj. Pripadniki so nato odtekli dva kroga po vojašnici, tisti boljše telesno pripravljeni pa tudi nekaj več.

Pripadniki Poveljstva sil SV so v družbi poveljnika tekli po vrhniški vojašnici.

V USTVARJANJU NAJDE MIR

BESEDILO Jerneja Grmadnik
FOTO osebni arhiv Danijela Sečnjaka

Nižji vojaški uslužbenec I. razreda Danijel Sečnjak se je v Slovenski vojski zaposlil leta 2008 in domovini služil v 20. pehotnem polku 72. brigade Slovenske vojske. Mesar po poklicu je po vojaški upokojitvi trenutno zaposlen v kuhinji celjske vojašnice, saj si je želel po dopolnjenem 45. letu ostati v uniformiranih vrstah. Deluje tudi kot inštruktor vožnje bojnega vozila Valuk in znanje predaja mlajšim generacijam. Mnogi ga poznajo kot vsestranskega mojstra, ki je sam zgradil hišo in uredil okolico, sestavil svoje vozilo v obliki formule ter se lotil različnih gradbenih in mehaničnih del. Poleg tehnične žilice ima Sečnjak talent tudi za umetniško ustvarjanje. V prostem času rad izdeluje skulpture iz lesa, riše karikature in slika z oljnimi barvami.

Danijel Sečnjak se je rodil in odraščal v bližini Slovenj Gradca. Izučil se je za mesarja, pozneje pa se je na priporočilo sorodnika, ki je bil tudi iz vojaških vrst, zaposlil v Slovenski vojski. »Že kot otroci smo se radi igrali vojake, tako da me je ta poklic od nekdaj zanimal,« je pojasnil in dodal, da s prehodom v vojsko ni imel večjih težav. Po opravljenih vstopnih usposabljanjih je do svoje vojaške upokojitve dolžnosti opravljal v 20. pehotnem polku, najprej v avtomobilskem parku, nato pa je opravil vedovno usposabljanje za voznika bojnega vozila Valuk in to dolžnost opravljal v tretji četi 20. pehotnega

polka. Leta 2010 se je udeležil misije Isaf v Afganistanu kot voznik. »Vozili smo se po Heratu in patroljirali. Razmere so bile napete. Zgodilo se je, da je na trasi, po kateri smo vozili, istega dne italijansko vozilo naletelo na mino. Zame je bila misija dobra izkušnja, saj se zaveš, kako dragocen je mir. Ko sem šel na misijo, je bil sin še majhen, pozneje pa se nisem več odločal za tako dolge odsotnosti,« je svoje mednarodne izkušnje strnil naš sogovornik, ki je med prednosti dela v vojski uvrstil varno zaposlitev in dobre odnose s sodelavci, s katerimi se odlično razume. »V vojski mi je zelo všeč. Na prejšnjem delovnem mestu sem še posebej užival na terenih,« je poudaril in pojasnil, da si je zato tudi po dopolnjenem 45. letu želel ostati v službi domovine. Trenutno je že drugo leto zaposlen kot kuhar mesar v kuhinji celjske vojašnice, vendar si želi v prihodnosti opravljati hišniška opravila in skrbeti za okolico, saj je veliko raje na prostem, obvlada pa večino del. Še vedno deluje kot inštruktor pri vedovnem usposabljanju za voznike Valuka. »Trenutno opravlja to usposabljanje 22 kandidatov,« je povedal sogovornik. Na vprašanje, od kod mu toliko tehničnega znanja, saj obvlada vse od krovstva do keramičarstva ter popravlja vozila in delovne stroje, pa je odgovoril, da ga je že

v otroštvu veselilo razstavljati in ponovno sestavljati stvari ter razumeti, kako delujejo. »Danes je tako, da če česa ne znaš, prav gotovo najdeš nasvete in pomoč na spletu. Vse je že na Youtubu,« se je nasmehnil vsestranski mojster, ki se je z ženo pred desetimi leti preselil na Ostrožno pri Ponikvi v občini Šentjur. »Kupila sva staro kmetijo na samem in jo prenovila,« je pojasnil in dodal, da oba zelo uživata v naravi in umetnosti, saj je slikarka tudi njegova žena. »Na kmetiji imam različne delovne stroje, ki so že stari, in jih zato vseskozi popravljam. Vse znam popraviti in poveljujoči vedo, da lahko računajo na mojo pomoč tudi v vojašnici,« je dodal vojaški uslužbenec.

ZA NEVESTO SESTAVIL FORMULO

Danijel Sečnjak je vsestranski sam svoj mojster, ki se loti tudi zahtevnejših podvigov. Tako je pred dvema letoma nastala zamisel o izdelavi Ferrarijeve formule, s katero bi pripeljal takrat še partnerico na poročno slovesnost. »Šalila sva se, da bi se pripeljala s ferrarijem, in tako sem se odločil, da izdelam formulo. Uporabil sem podvozje nekega avtomobila, vse drugo pa sem izdelal sam. Ob tem sem zelo užival in kdaj tudi izgubljal živce. Formula je bila nato del poročne povorke. Nevesto sem peljal nekaj kilometrov

Izdeluje skulpture iz lesa.

Riše od slik do zabavnih karikatur.

Za poročno povorko je sam izdelal formulo.

»Že kot otroci smo se radi igrali vojake, tako da me je ta poklic od nekdaj zanimal.«

do kraja poroke,« je opisal Sečnjak, ki ga je marsikdo vprašal, kje je formulo kupil, saj je videti kot originalna. »Veliko stvari se rad lotim sam. Doma imam tudi več kot hektar zemlje, ki jo obdelujem. Imam vrt, ob hiši sem izdelal bazen. Rad tudi kuham, sem specialist za jedi na žlico,« je opisal še številna opravila, ki mu zapolnjujejo čas.

NAJRAJE SLIKA Z OLJEM

Veselite ga tudi umetniško ustvarjanje in glasba. »Že v otroštvu sem rad risal in igral harmoniko,« je povedal in dodal, da najraje riše z oljnimi barvami. Slike rad podari in riše tudi po naročilu – od portretov in slik, ki jih nariše po fotografijah, do zabavnih karikatur, ki si jih zaželi naročniki ob različnih priložnostih. Ustvarja tudi z lesom. »Pri lesu se ne smeš zmotiti, saj lahko sicer hlod vržeš stran. V nasprotju s kiparjenjem, pri katerem dodajaš, pri lesu žagaš proč. Že ko dobim kos lesa, si predstavljam, kaj bom iz njega naredil. Najraje imam zahtevne motive, z veliko podrobnostmi, na primer orla, pri katerem moraš biti pozoren na vsako pero pri krilih. Ne smeš hiteti, vzeti si je treba čas. Za večjo skulpturo potrebujem približno dva dni. Najprej se lotim z žago, dokončam pa ročno,« je opisal Sečnjak, ki včasih drži žago v rokah več ur, zato je bil tudi serviser presenečen, ko je ugotovil, da je z njo v samo enem letu nabral več kot 900 ur dela. »Stvari večinoma podarim ali jih dam za simboličen prispevek. Vsem kolegom, ki imajo čebelnjake, sem iz lesa izdelal medvede. Zelo sem srečen, kadar ustvarjam. To me pomirja,« je poudaril. Kolegi in znanci zdaj že vedo za njegovo veselje in ga pogosto prosijo, da jim kaj nariše. Naslikal sem tudi portrete vseh svojih tet,« je povedal sogovornik, ki je edini v družini z umetniško žilico, zato so nanj ponosni tudi starši. »Veselje do tehnike sem predal svojemu sinu, ki je po poklicu strojni tehnik in je že zaposlen ter na svojem,« je ponosno povedal in dodal, da oba rada v roke vzame ta harmoniko. Danijel Sečnjak svoja dela objavlja predvsem na svoji Facebookovi strani, žal pa mu je, da v preteklosti ni fotografiral vseh svojih izdelkov, ki jih je nato podaril. »Zdaj sem vestnejši in vse dokumentiram, sicer pa mislim, da sem naslikal od 600 do 700 slik,« je še povedal ljubiteljski slikar, ki poleg številnih konjičkov čas najraje preživlja v gozdu in na svoji pravljичni posesti na hribčku.

DIJAKI MED POČITNICAMI NA ZIMSKEM VOJAŠKEM TABORU

BESEDILO Marko Pišlar
FOTO Bruno Toič

Med zimskimi počitnicami je za dijake srednjih šol iz vzhodnega in zahodnega dela Slovenije v dveh terminih na Bohinjski Beli in Pokljuki potekal zimski tabor MORS in mladi. Slovenska vojska tabore vsako leto organizira z namenom, da dijaki preživijo aktivno nekaj dni v naravi ter se spoznajo z osnovami vojaškega življenja in dela. Udeležence prvega termina tabora smo predzadnji dan, v četrtek, 2. februarja, obiskali na zasneženi Pokljuki, kjer so se na poligonu biatlonskega centra na Rudnem polju pripravljali na tekmovanje v patroljnem teku.

Premagovanje območja
s plazenjem ob uporabi smučí

Streljanje z malokalibrsko puško

MED UDELEŽENCI SKORAJ
TRETJINA DEKLET

Na prvi termin tabora je bilo sprejetih 80 udeležencev, dva udeleženca pa sta morala tabor zaradi zdravstvenih

ŽANA JANŠE

»Program tabora je odličen. Najbolj všeč sta mi streljanje in met bombe.«

razlogov predčasno zapustiti. Med našim obiskom na Pokljuki je na taboru tako sodelovalo 78 udeležencev, izmed teh je bilo kar 26 deklet. Vodja tabora MORS in mladi stotnica Mojca Flerin Drevenšek iz 132. gorskega bataljona je poudarila, da poskušajo mladim na taboru čim bolj prikazati vojaški poklic in naloge 132. gorskega bataljona, ki je bil nosilna enota za izvedbo zimskega tabora. Tabor traja pet dni, izmed teh dijaki dva dni preživijo na terenu. Udeleženci so na taboru spoznavali tehnike premikanja s smučmi in krpljami ter se naučili uporabljati zimsko opremo, izdelovati zimski bivak in kako reševati ponesrečence izpod plazov z lavinskim trojčkom.

Usposabljanje iz uporabe turnih smučí in krpelj pri premagovanju terena pozimi

Streljali so tudi z zračno in malokalibrsko puško. Stotnica Flerin Drevenšek je poudarila, da je posebnost letošnjega tabora priprava več delovnih točk, ki omogočajo, da so udeleženci ves čas aktivni. Udeleženci tabora so po oceni vodje zelo motivirani in poslušni, zahtevajo pa drugačen pristop, saj na taboru ne gre za klasično vojaško urjenje, temveč za seznanitev mladih z načinom vojaškega življenja in dela v Slovenski vojski.

SPOZNAVALI VOJAŠKO ŽIVLJENJE IN GORNIŠKE VEŠČINE POZIMI

Udeleženci so se prvi dan tabora zbrali v Vojašnici Edvarda Peperka v Ljubljani, od koder so jih z avtobusi prepeljali v logistični center v Roje, kjer so zadolžili uniformo in osnovno vojaško opremo. Nato so udeležence prepeljali v Vojašnico Boštjana Kekca na Bohinjsko Belo, kjer so zadolžili še specialistično gorniško opremo. Dobili so turne smučí in smučarske čevlje, krpelje ter lavinski trojček, ki je sestavljen iz sonde, žolne in lopate. Po namestitvi v sobah vojašnice so inštruktorji iz gorskega polka udeležence seznanili s hišnim redom na taboru. Predstavili so jim osnove potrojitvenih pravil, kako poskrbeti za urejanje prostorov in opreme ter njihove dnevne zadolžitve. Drugi dan tabora so se mladi seznanili z osnovami orientacije in odšli na orientacijski pohod v okolici vojašnice na Bohinjski Beli. V nadaljevanju drugega dne so tekmovali v streljanju z zračno puško, hodili s krpeljami in spoznavali osnove uporabe turnih smučí. Tretji in četrti dan je bil na vrsti terenski del tabora. Na Pokljuki so spoznavali postopke premikanja s turnimi smučmi in krpeljami, izdelovali so zimski bivak ter se učili uporabe lavinskega trojčka za reševanje ponesrečenca izpod plaz. Četrti dan je bil namenjen

ANŽE LUŽNIK

»Program mi je všeč, zato bi na taboru ostal še kak teden.«

patruljnemu teku, na katerem je bilo več delovnih točk. Po startu so streljali z malokalibrsko puško na tarče, se nato plazili pod ovirami, metali vadbeno ročno bombo na cilj ter hodili po snegu. Zadnji dan tabora so v Vojašnici Boštjana Kekca na Bohinjski Beli razdoližili specialistično gorniško in vojaško opremo, sodelavci iz Uprave za obrambo Kranj in Sektorja za vojaške zadeve pa so jim predstavili možnosti sodelovanja s Slovensko vojsko. Podelili so jim tudi potrdila za udeležbo na taboru. Potem so se z avtobusi vrnili v ljubljansko vojašnico, kjer so jih pričakali starši.

STKALI NOVA PRIJATELJSTVA

Udeleženci so bili z vsebinami in izvedbo zimskega tabora zelo zadovoljni. Žana Janše je dijakinja prvega letnika prometne šole, na kateri se šola za tehniška varovanja. Že od nekdaj razmišlja o zaposlitvi v Slovenski vojski. Sodelovala je na poletnem taboru, prvič pa tudi na zimskem, da bi čim bolj podrobneje spoznala življenje in delo v vojski. V prostem času se ukvarja s športom, zato se rada giblje v naravi. »Program tabora je odličen. Najbolj všeč sta mi streljanje in met bombe,« je še dodala dijakinja iz Maribora. Anže Lužnik iz Žirovnice je dijak prvega letnika na Biotehniškem

ADAM ROBNIK

»Na tabor sem prišel, saj bi rad opravljal vojaški poklic.«

centru Naklo. Na vojaškem taboru sodeluje prvič. »Program mi je všeč, zato bi na taboru ostal še kak teden,« je z zadovoljstvom pripomnil dijak z Gorenjskega. Najbolj všeč so mu bile vsebine o postopkih priprave in uporabe orožja za streljanje. Na taboru je spoznal veliko novih prijateljev, zato se namerava na tabor kdaj še vrniti. Adam Robnik iz okolice Mozirja v Savinjski dolini je dijak prvega letnika na gostinski šoli, na kateri se uči za kuharja. »Na tabor sem prišel, ker me to področje zanima. Nekoč bi rad opravljal vojaški poklic,« je poudaril in dodal, da mu je najbolj všeč, da je na taboru sklenil nova prijateljstva.

NAGRADNA KRIŽANKA

Foto Bruno Toič

									UMETNI NADOMESTEK ZA STEKLO	DEL OMARICE	BELA VODNA PTICA	SUMERSKI BOG NEBA	OBOK (LJUDSKO)	PLINSKA ZMES V ATMOSFERI
									PLOSKANJE					
									SLOVENSKA PEVKA (BRANKA)					
									BELO VINO IZ GORI- ŠKIH BRD					
									UMETNI JEZIK			BORIŠ KIDRIČ		
									LUNNA FAZA			IGRALEC (ZASTAR.)		
													ODPRTA TELESNA POŠKODBA	PRIPADNIK KAMBO- ŠKEGA LJUDSTVA
Avtor: Vladimir Milovanović, NAJETO PERO	PARJENJE KOZ	PREPROST PLUG	FRANCOSKI IZDELOVAL- GLASBIL	RIMSKA ŠEST	GRŠKA BOGINJA NESREČE	AM. IGRAL. (PATRICIA) ZGODOVIN. OSTANEK					HELEN			
										KONJ RJAVEC				
GOLJUF										TEŽKA TE- KOČINA (Br)				
									IGRALEC GRUBAR					
REDKOST, POSEBNOST									VENO TAUFER					
POŽELENIJE, STRAŠT				PISATELJICA PEROCI					SESALEC Z VREČO					
				BRUŠENO STEKLO					JEZERO NA FINSKEM					
PLUTOVINA					BITUMENSKI PREMAZ							ZLOGOVNA UGANKA	PISec KRONKE	MOSTOVŽ, POMOL, TN
					GL. MESTO KAZAHSTANA									
	TROS	ATENSKI ZA- KONODAJAL							MAJHNA MIŠ					
		TELOVADNA PRVINA							RUTA ČEZ OBRAZ PRI MUSLIMAN.					
SLAVKO PREGL			PREBIVALEC ISTRE						SL. HOKE- JIST (DEJAN)					
			AM. IGRAL. MINNELI						HR. HUMOR. ERŽŠNIK					
POLSTE- NINA						SEČ						SL. PUBLIC. (ANDREJ)		
						STVAR, PREDMET						NOČNI LOKAL		
KDOR KAJ OČITA, KRITIK						NAČIN JAP. ARANŽIRA- NJA CVETJA								
						C(N)								
TESTENI TRAK									DEČEK S ČUDEŽNO SVETILKO					
GOROVJE NA VZHODU ZDA									LESENA STAVBA					

REŠEVALCEM NAGRADNE KRIŽANKE

Pravilna rešitev gesla iz prejšnje številke:
POMORCI PRAZNUJEJO.

Nagrade prejmejo:

- **Zora Kastelic**, Slakova 3, 8210 Trebnje,
- **Jože Pismanik**, Gregorčičeva 27, 2000 Maribor,
- **Tijan Vežnaver**, OŠ Oskarja Kovačiča Škofije (knjižnica), Spodnje Škofije 40 d, 6281 Škofije.

Nagrajencem čestitamo.

Pravilne rešitve tokratne križanke nam pošljite do srede, 15. marca 2023, na naslov **Uredništvo Revije Slovenska vojska**, Vojkova cesta 55, 1000 Ljubljana ali na elektronski naslov **urednistvo.sv@mors.si**.

POIŠČI 5 RAZLIK

REŠITEV
IZ PREJŠNJE
ŠTEVILKE

FOTO IN RAZLIKE Bruno Toič

Spodbudna misel

LJUBEZEN VSE OPRAVIČI, VSE PRENAŠA

Februar je čas pustovanja in valentino-vega. Pa tudi čas obdarovanja in lepih, prijaznih, ljubeznivih besed, pogledov in objemov.

Ljubezen med dvema, ki stopata na skupno pot, se po navadi najprej razkrije v vsem svojem bogastvu in silnosti podarjanja. Po izjavah zaljubljenih je to čas intenzivnih občutkov popolne sreče.

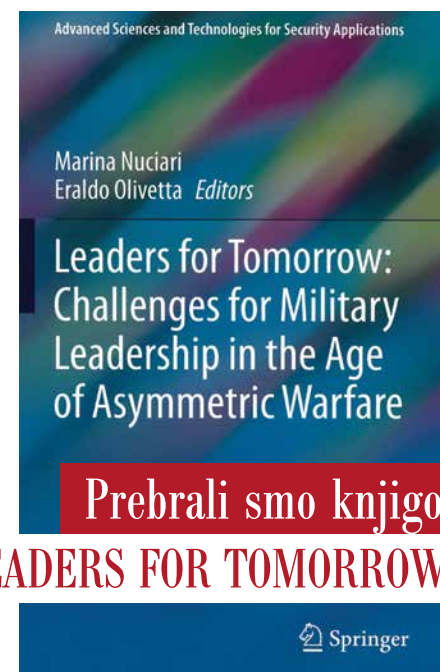
Svojega sopotnika vidimo v najlepši luči kot popolno lepoto. Všeč nam je lepota telesa in predvsem toplina, ki jo želimo ohraniti vse življenje in iz katere se lahko v celoti podarimo drug drugemu. Ko se sprejmemo, skupaj žarimo. Človek v tej fazi odnosa opraviči skoraj vsa majhna nesoglasja, razočaranja in prepirčke, ki jih prinese prvo obdobje skupnega potovanja. Čudovito je! Kot na valentinovo.

Vendar se sopotniki kmalu znajdemo v nekem drugačnem prostoru in naša lepa, bela pot postaja nekoliko načeta ter vijugasta. Pojavijo se prva nesoglasja in zvišani toni pogovorov ter skrite solze nerazumevanja. Tako se morda kje zgodi dan po valentinovem. Vendar zaradi ljubezni opravičimo in pozabimo kaj, za kar ne želimo, da pride na plan.

Potem pa otroci, lasten dom, služba in zavedanje, da živimo v svetu, ki kriči po imeti, in ne biti. Ljubezen mora ponovno opravičevati in prenašati. Tega je zmožna le prava ljubezen – poiskati in objeti razočaranega in izmučenega sopotnika. Glava enega, zakopana v trden objem drugega, vedno znova povrne zaupanje in da občutek varnosti, ki ga tako zelo potrebuje. Ljubezen ponovno vse odpusti, vse prenaša. Smo potolaženi, pomirjeni ... In dokončno lahko gremo skupaj v naslednji boj, saj nas jutri čaka nov del poti. Tudi ljubezen nas spremlja, nas žene naprej, opraviči in prenaša. Ljubezen vedno zmaga. Naj bo valentinovo vsak dan, ne samo 14. februarja.

Vito Muhič, VVIK

Mednarodne vojaške operacije in misije potekajo v kompleksnem varnostnem okolju, v katerem se pripadniki

spoprijemajo z različnimi grožnjami. Asimetrične grožnje so bolj pravilo kot izjema. V zborniku *Leaders for Tomorrow: Challenges for Military Leadership in the Age of Asymmetric Warfare*, ki sta ga uredila Marina Nuciari in Eraldo Olivetta, številni avtorji razpravljajo o sodobnih izzivih vojaškega voditeljstva. Eden izmed izzivov, ki ga avtorji v uvodu poudarijo, je integracija kulturno raznovrstnih enot v kohezivno multinacionalno enoto, ki bo sposobna izvajati večnacionalne vojaške operacije. Ta integracija od vojaškega poveljnika zahteva različne veščine in kompetence, vključno s sposobnostjo premagovanja medkulturnih razlik pri večnacionalnem sodelovanju. Vloge, v katerih se znajdejo, niso nujno samo vojaške, zato morajo vzpostaviti učinkovite načine komunikacije tudi z drugimi akterji, ki delujejo na območju mednarodnih operacij in misij, od lokalnih oblasti in prebivalstva, nevladnih organizacij do mednarodnih humanitarnih organizacij.

V nadaljevanju avtorji predstavijo izkušnje in rezultate raziskav, ki so jih opravili pri pripadnikih različnih nacionalnih kontingentov, ki so sodelovali v mirovnih operacijah in so se spoprijemali z asimetričnimi grožnjami. Zanimale so jih bojne izkušnje, interoperabilnost, koliko so vojaki upoštevali stroga pravila bojnega delovanja, organizacija vojaške logistike in zdravstvene oskrbe, pomen bojne morale in drugo.

Kompetence in veščine, ki jih zahteva današnje varnostno okolje, se spreminjajo, zato je potreba po interdisciplinarno izobraženih vojaških voditeljih na vseh ravneh imperativ sodobnega sveta ter globalnih groženj.

Zvonko Krunič, KIZC

SLOVENSKA VOJSKA PODPIRA SVETOVNO PRVENSTVO V NORDIJSKEM SMUČANJU

BESEDILO Slovenska vojska, FOTO Logistična brigada

Slovenska vojska s svojimi pripadnicami in pripadniki podpira izvedbo letošnjega svetovnega prvenstva v nordijskem smučanju, ki od torka, 21. februarja, do nedelje, 5. marca, poteka v Planici in Kranjski Gori.

Pod vodstvom Logistične brigade je Slovenska vojska že pred začetkom prvenstva opravila veliko dela, saj je bilo med drugim treba prepeljati bivalne zabojnike ter premakniti in postaviti nekaj delov lahke premične bolnišnice Role 2.

Med prvenstvom pa Slovenska vojska s svojimi pripadnicami in pripadniki zagotavlja tehnično podporo za nemoten potek tekmovanja v smučarskih skokih, nordijski kombinaciji in smučarskem teku. Enota za komunikacijske in informacijske sisteme zagotavlja zveze, medtem ko bo Gardna enota sodelovala v protokolu ob podelitvi medalj. Z avtobusi, kombiniranimi vozili in terenskimi vozili Toyota pripadniki Slovenske vojske zagotavljajo prevoze tekmovalcev in organizacijskega osebja, v lahki premični bolnišnici Role 2 skrbijo za zdravstveno oskrbo tekmovalcev in gledalcev na prvenstvu, zagotavljajo pa tudi zmogljivost za helikoptersko medicinsko evakuacijo, deloma na lokaciji Podkorena in na letališču Jožeta Pučnika, vključno z reševalnim osebjem in helikopterjem za dvig bremen.

Pripadniki Slovenske vojske, ki so vpeti v delo na prvenstvu, prihajajo iz Poveljstva sil, 1. brigade, 72. brigade, Logistične brigade, Enote za komunikacijske in informacijske sisteme, Gardne enote in 15. polka vojaškega letalstva. Na dogodku s svojimi zmogljivostmi sodeluje tudi Uprava Republike Slovenije za zaščito in reševanje.

REVIIJA SLOVENSKA VOJSKA JE INTERNO
INFORMATIVNO GLASILO O VOJSKI,
OBRAMBI TER ZAŠČITI IN REŠEVANJU.

UREDNIK: Marko Pišlar

NOVINARKA: Jerneja Grmadnik

FOTOGRAF: Bruno Toič

LEKTORIRANJE: Natalija Krese, Tina Pečovnik

TAJNICA UREDNIŠTVA: Milena Topolovec

NASLOV UREDNIŠTVA

Vojkova cesta 55, 1000 Ljubljana

Telefon: +386 1/471 26 62

Faks: +386 1/431 12 42

Elektronska pošta: urednistvo.sv@mors.si

OBLIKOVNA ZASNOVA: Agencija Adeo

OBLIKOVANJE

IN LIKOVNO-TEHNIČNO UREJANJE:

Polona Čelhar, Lepa reč

TISK: Tiskarna Skušek, d. o. o.

NAKLADA: 7800 izvodov

FOTOGRAFIJA NA NASLOVNICI: Bruno Toič

Prispevki, objavljeni v reviji, niso uradno
stališče Ministrstva za obrambo.

Nenaročenega gradiva in fotografij
ne vračamo.

Naslednja številka izide 27. marca 2023.

SPREMLJAJTE NAS NA DRUŽBENIH OMREŽJIH.

Revija Slovenska vojska je
članica Evropskega združenja
vojaških novinarjev (EMPA).

1. MAREC – DAN CIVILNE ZAŠČITE

Iskrene čestitke vsem, ki
v Republiki Sloveniji skrbite
za varstvo pred naravnimi
in drugimi nesrečami.

